

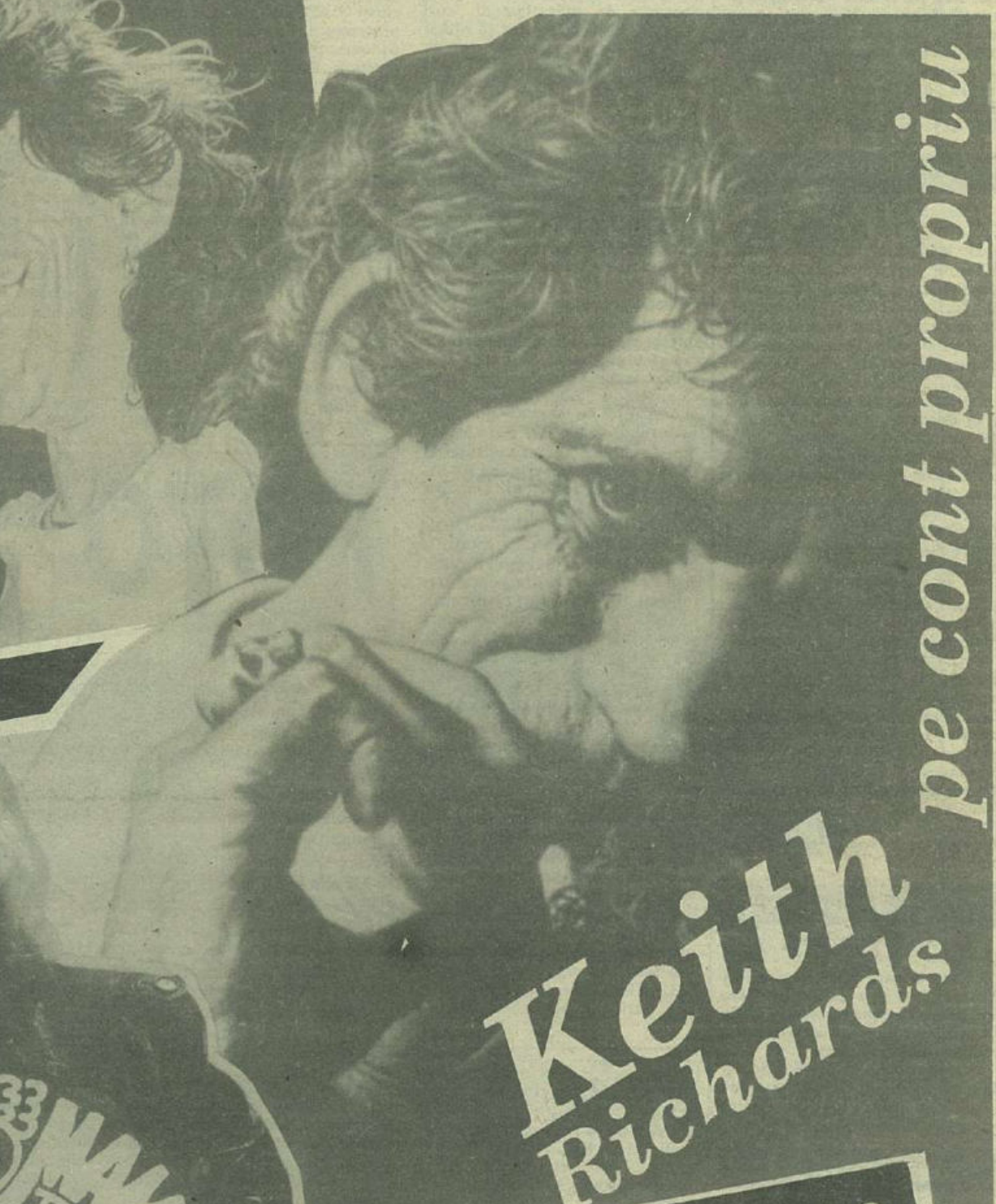
PopRock & Show

Nr. 10 (108) martie 1993

16 pagini - 40 lei

Mick Jagger și K.R.

Keith Richards

pe cont propriu

BIG MAMA & THE KIDS

Chick Corea
il vom vedea
la Bucuresti
in aprilie

in exclusivitate pentru voi dialog
cu Anca Graterol chitarista
grupului german Big Mama & The Kids

★ Serial Michael Jackson
(bandă desenată) ★ It's Rap
Time! ★ Ilie Micolov ne-a
vizitat la redacție ★ Cronica
discului ★ Puzzle Genesis
(penultima repriză) ★

IMPORTANT

Având în vedere condițiile meteo și de transport tirajul nostru s-a redus la jumătate. Pentru adevărații prieteni ai revistei păstrăm la redacție în jur de 1000 de exemplare, știind că difuzorii nu se vor afla la locurile cunoscute de voi. Când se va putea circula, treceți pe la noi!

OFERTĂ DE SERVICIU

Cei care doresc să ne ajute la difuzare (în special bucureștenii) beneficiază de 25% din suma încasată. Mai exact, vînzînd 100 de exemplare vă alegeți cu 1000 de lei. La această sumă se adaugă un disc single din partea redacției. Evident, după ce s-au predat cei 3000 de lei cuveniji.

ROCK MADE IN CONSTANȚA

"În ziua de 4 martie Casa de Cultură a găzduit un concert cu două nume mai puțin cunoscute, Sound & Vision (din rămășițele defunctei trupe Hertz) și Decalog (o trupă de bătrîni cu chelie și burtă). Prezentator a fost veșnic tînărul Horia Pătrăuș, redactor la Radio Constanța" (Cristian "Baronu" Popescu)

N.R. Concertul urma să aibă loc și în București sîmbătă, 6 martie, dar s-a amînat din cauza vremii.

Un corespondent cu atîtea opinii ascultă ambele formații și apoi relatează.

Pentru a face cronică albumului Accept trebuia să-l fi ascultat cineva dintre noi. Ori acest lucru nu s-a întîmplat încă!

Sîntem absolut de acord să-ți cumpere casete și să ne oferi cronici pe care le vom trimite în Germania spre a fi folosite.

Despre concert ne-a mai scris Racul Marin. Sound & Vision abordează rock-ul simfonic și au fascinat sala timp de 30 de minute.

După 6 luni, cei patru par perfect sudați: Dorian Pîrvoi (keyboards), Leo Șerban (tobe), Liviu Mușat (bas) și Cristian Broască (chitară solo)

Decalog se mențin în zona hard & heavy cu o serie de elemente de blues.

DIVERSITATE LA BISTRITA

La casa Elevului repetă grupul Necrolog (death metal), Sadic (thrash cu mare priză la public), Cranium și Atropos. La Casa Tineretului se pregătesc cei de la Impact, reprezentanți ai noului val bistritean de heavy-metal.

Deja consacrații Septic și Inhumator (death metal) așteaptă ocazii noi pentru a-și demonstra valoarea și talentul. (Leonard Muha)

Michael Jackson Fan Club

Adresa promisă: str. Zalomit nr. 6, București. Toți cei care doresc să corespundă pe tema Michael Jackson sînt rugați să scrie pe adresa str. Drumul Taberei 107, Bl. A 8, sc. F, et. 1, ap. 80, sector VI, pentru Viorica Domocos. De acum încolo și scrisorile sosite la redacție vor ajunge la Vicica (a și preluat corespondența din ultima vreme. Puteți avea toată încrederea).

Pentru comunicate importante spațiul nostru vă stă la dispoziție.

Născuți pentru rock

Date culese din "Circus" și "Hit Parade"

15.03. Dee Snider (ex Twisted Sister), Terence Trent D'Arby, 17.03 Janet Gardner (Vixen), 18.03. Jeff LeBar (Cinderella), Jason McMaster (Dangerous Toys), 19.03 Billy Sheehan (Mr. Big), Brant Bjork (Kyuss), 20.03 Carl Palmer, Paul Mirkovich (Nelson), 21.03 Share Pedersen (Vixen), 24.03 Steve Souza (Exodus), 25.03 Donnie Vie (Enuf Z'Nuff), Ron Keel, Elton John, Tracy Chapman.

Aminări previzibile, dacă avem în vedere starea vremii. Doream să relatăm și despre lansarea primului album Conexiuni, dar zăpezile ne-au împiedicat. Despre emisiunea de luni, unde am crezut că se va vorbi în primul rînd despre artă, drepturi de autor și altele care îi interesează (sau ar trebui) pe artiștii pop-rock, vom avea un comentariu adecvat al Gălbioarei (T.V.-ul fiind sectorul ei). De reținut de acum că la discuții au fost invitate personalități din toate domeniile artistice și culturale, cu excepția pop-rock-ului! În schimb soliștii au fost utili pentru a da senzația de divertisment unui program ghiveci. E clar că Mihai Tatulici nu ne iubește, dar ne folosește. Trage la discotecă unde patronii plătesc bine și trimite soliștii pe gheață la... încălzire. Pe cînd o întîlnire (chiar pe programul II) abordînd cu reală și nu mimată seriozitate problemele enunțate la ediția din 8 martie? Jon Bon Jovi a participat la un meci de baseball la Long Beach, California înaintea plecării în turneul european. I-au fost parteneri de joc renumiți sportivi și muzicieni. Încasările s-au donat unui centru de cercetări privind cancerul și leucemia. Dr. Alban autor al primei sale cărți. Un apel la înțelegere, la abordarea lucidă a rasismului, bazat pe experiențe personale din Suedia. Se presupune că single-ul "Sing Hallelujah" va acompania cu succes vînzările volumului. Ace Of Base provin din Göteborg și sînt considerați drept revelațiile începutului de an, grație super-hit-ului "All That She Wants". Cei trei frați au pornit la drum în 1990: Jenny Cedilia (20 de ani, vocal), Malin (22, vocal) și Jonas Petter Berggren (25, chitară). Al patrulea component este rapperul Ulf Ekberg (22 de ani). Melodia are deja doi ani, iar pentru că în refren apare "I'm mister Ace, I'm running my Base" s-a născut și numele grupului. Cei patru au avut ca prime experiențe scurte activități în trupe rock locale. "Happy Nation", albumul de debut este programat pentru luna viitoare. Garry Barlow de la Take That deține centura neagră la karate. Se menține prin acrobațiile sale din timpul show-ului. Jon Secada a ținut să vadă cu ochii lui Poarta Brandenburg din Berlin. L-a însoțit un redactor al revistei "Bravo".

Traseul turneului susținut în România de grupul elvețian Fou este modificat de către Artexim, organizatoarea acțiunii. Primele concerte ar trebui să aibă loc la Arad (13), Timișoara (14), Deva (15). Din partea noastră vor susține

recitaluri Direcția 5 și Roata. Evident, dacă vremea nu-i va obliga pe musafiri să-și amîne deplasarea. În Capitală, sosirea era anunțată pentru 19 martie. Vom trăi și vom vedea!

La sfîrșitul lui ianuarie a avut loc prima întîlnire a Fan-Clubului Internațional Doro Pesch la clubul muzical Luxor din Köln. Au venit fani din Anglia, Elveția, Italia și Germania. Au fost primiți de blonda solistă, managerul ei Alex Grob și conducătorul clubului, Helmut Huntemann. A fost prezentat "Angels Never Die" noul L.P. care va ieși în următoarele zile precum și videoclipul "Bad Blood". Atmosfera a fost prietenească, s-au împărțit autografe, cadouri, prăjituri. Întîlnirea se va repeta în 1994. Cine are de învîțat s-o facă! Status Quo n-au dispărut. Au concertat recent la München timp de două ore cu un succes deosebit. După 25 de ani bătrîni nu se lasă.

Fostul Free și Bad Company solistul Paul Rogers apare sporadic în lumea filmului. După ce ultima sa trupă The Law a alunecat în anonim, el figurează acum pe coloana sonoră a filmului de groază "Dr. Jiggles" interpretînd un remake, "Bad Case Of Lovin' You" (Moon Martin). Soundtrack-ul mai beneficiază și de alte nume consacrate ca Tin Machine sau House Of Lords dar și tineret (Tonto Tonto, Apostles) și Faster Pussycat n-au reușit să mai obțină un contract de disc după eșecul financiar al

ultimului lor album, "Whipped". Treburile merg șnur la noul disc Robert Plant. Foarte curînd va avea loc lansarea. Între timp fiica lui Plant s-a măritat cu Charlie Jones (basist la Percy), iar chitaristul Doug Boyle a plecat pentru a o acompania pe Alannah Myles. A fost înlocuit imediat cu Francis Dunne de la It Bites. Și The Almighty au încheiat conturile și pot lansa L.P.-ul "Powertrippin'". Au acum un chitarist nou în persoana lui Pete Freezin. Mark Dodson a produs materialul.

Secretoașă activată la Diamond Head. Producător neanunțat, invitați cu nume sonore, dar nespuse încă. Va fi, după toate aparențele (afirmă "Metal Star"), un album de succese din ciudata carieră a trupei.

Europe în vacanță forțată? Suedezii se plîng din cauza lipsei unei promoții adecvate pentru albumul "Prisoners In Paradise". Vina o poartă casa Epic, motiv pentru o ruptură definitivă. Joey Tempest și Kee Marcello s-au decis să scoată cite un album solistic fiecare. Joey a și apelat la doi muzicieni de la Electric Boys pentru a colabora la proiectul său. Vacanța grupului mai este provocată (pe lîngă vînzările nesatisfăcătoare) și de accidentul suferit de bateristul Ian Haghland, condamnat să poarte trei luni de zile o tijă metalică în braț. Adică să nu credeți că Europe a dispărut!

FOTO

GHICITOARE

Au răspuns corect: Ioana Mociorniță din Cîmpina, Vasile Brumă din Bacău. Au indicat numele lui Peter Gabriel din perioada Genesis. Cristian Daniel din București a văzut-o pe Mihaela Mihai în 1969 sau 1970, iar Liviu și Marian Cotrău din Salonta au "recunoscut-o" pe Mădălina Manole.

Cîștigătorii vor primi cite o casetă audio cu secvențe din TOP 50. Îi rugăm să scrie adresa corectă iar Cătălin Caicea va rezolva problema. Felicitări și pregătiți-vă pentru o nouă rundă!

Si a fost ediția 100...

Emisiunea muzicală "Top 9099" realizată de Radio Cluj a ajuns la ediția cu numărul 100. Cum era și firesc evenimentul trebuia sărbătorit. Și a fost!

Vineri, 12 februarie 1993, Casa de Cultură a Studenților din Cluj-Napoca a fost gazda noastră, a tuturor fanilor acestei emisiuni, timp de patru ore. Puțin, ar spune unii; dar pentru noi cele patru ore au reprezentat: muzică, dans și voce bună. La discotecă au participat membrii Fan Clubului "Top 9099" și alături de ei, alți ascultători ai

emisiunii. Cu noi au fost tot timpul megareactorii emisiunii, Marius Marchiș și Adrian "Smile". Intr-o formă excelentă azi. Chiar dacă nu au putut părăsi pupitrul de mixaj, au cîntat și au dansat atît cît le-a permis spațiul.

Muzica a fost, cum era și normal, la înălțime. Diversitatea stilurilor: rap, disco, Dépêche-Mode, heavy-metal, a reușit să-i împace pe toți cei prezenți aici. Melodia cea mai solicitată a serii a fost: "I Will Always Love You" - Whitney Houston.

Între orele 2000-2100 discoteca s-a transmis în direct la Radio Cluj. Cei care au dorit să facă dedicații în

această oră au trebuit să răspundă unor întrebări legate de solistul (a) sau formația cerută ca dedicație. Bineînțeles că au primit dedicații doar cei care au răspuns corect întrebărilor.

A fost aleasă și o Miss: Ana-Maria (16 ani).

Discoteca a reprezentat un prilej de a lega prietenii, de a face schimb de adrese și de a constata interesul cu care e ascultată emisiunea în toată Transilvania, dovadă prezența la discotecă a numeroși ascultători sosiți din alte județe.

Codruța Prodan, Membră a Fan Clubului "Top 9099"

NUME NOI DIESEL

Trupa a luat ființă în toamna anului 1992 în ideea de a "scutura" monotonia unui oraș muncitoresc - Hunedoara. Numele formației vine de la un depou. Stilul abordat: hard-rock american (concepție proprie), gen Bon Jovi. Cei șase membri ai formației sînt la începutul carierei. Pînă în prezent, nu au participat la nici un festival rock, deși trupa are deja cinci piese finalizate.

Concertul lor de debut a avut loc în 1992 la Casa de Cultură din Hunedoara.

Proiecte de viitor: înregistrarea unei casete DEMO, să ajungă printre trupele de elită din țară și să se facă cunoscuți peste hotare.

Piese sînt interpretate în limba engleză.

Componenta grupului:

MIRCEA GOIANU - chitară bass; 37 ani, "Scorpion".

A mai cîntat și cîntă în prezent și la grupul hunedorean Canon.

Principalul instrument pe care l-a studiat este violoncelul, dar i s-a părut că chitara bass este chemarea spre rock. Cîntă la chitară de la vîrsta de 11 ani. Emoțiile de pe scenă l-au dominat pînă la vîrsta de 21 ani. Pe lângă rock preferă și muzica populară și mai ales jazzul. Băutura preferată: vinul roșu de casă. Țigări preferate: L&M. Formația preferată: Pink Floyd. Principalul hobby: să asculte muzică.

NELU NICOLCEA - chitară solo - 32 ani, TAUR.

A mai cîntat în trupa Telegrama și Canon, unde și cîntă de fapt.

Nelu speră că trupa lui, Diesel să ajungă printre

primele trupe din țară. Ascultă muzică de 18 ani, dintre toate instrumentele chitara a fost cea care l-a atras. A început să cînte cu adevărat de la vîrsta de 22 ani. La concertul de debut al trupe Diesel emoțiile i-au lipsit. Băutura preferată: Pepsi. Este nefumător. Formația preferată: Judas Priest, Iron Maiden, Scorpions. Instrumentist preferat: Jimi Hendrix. Hobby: karate și muzică.

LUCIAN DANIEL DĂNILĂ - vocal - 24 ani, "Pește".

A mai cîntat la "Retrok", a cîntat ceva muzică folk și pop. Speră să ajungă cu trupa în Billboard. Înainte cînta și la chitară dar pentru a face un joc de scenă e mai bun a renunțat.

La 16 ani a început să cînte cu adevărat. Tot timpul l-au dominat și îl domină emoțiile. Fără această formație ar fi plecat... "peste gard" pentru a face ceva. Băutura preferată: berea. Țigări preferate: Marlboro scurt cartonat. Formație preferată: Jon Bon Jovi, Holograf. Pasiuni: femeile frumoase, fotbalul, muzica.

ADRIAN PĂCURAR - baterie - 20 ani, "Pește".

A mai cîntat într-o trupă din Deva, trupă care s-a destrămat înainte de a debuta pe scenă. Și-a ales bateria deoarece a fost singurul instrument care i-a plăcut. "A fost și este instrumentul pe care îl simt".

Cîntă la baterie de la 12 ani. La debutul trupe Diesel nu a avut emoții. "Eram sigur pe mine". Dacă trupa nu ar fi existat, Adi ar fi ajutat-o pe mama lui (40 ani) făcînd pe șoferul. Băutura preferată: Coniac "Napoleon". Țigările nu-l interesează... deocamdată. Trupa preferată: Holograf. Îi place foarte mult să asculte muzică instrumentală. "Îmi plac aventurile amoroase, deși nu prea sînt".

O SURPRIZĂ... PLĂCUTĂ

BOGDAN VASILE CHIRIAC - clape - 13 ani, "Leu".

Bogdan speră din tot sufletul să ajungă rocker adevărat sau... doctor. Părinții i-au spus că dacă va și să cînte la pian va și să cînte și la alt instrument... i-a plăcut. De la 4 ani a început să cînte la pian. Fără trupă ar fi învățat cit mai mult pentru a ajunge un mare... doctor. Preferă sucul de banane și ananas. Formații preferate: Queen și Scorpions. Alte pasiuni: "Mă ocup de Olimpiade". Principalul hobby: școala.

VIOREL ONUȚ (FASOLE) - clape - 14 ani, "Rac".

Este prima trupă de rock în care debutează. Clapele i-au plăcut dintotdeauna. În prezent face școala de muzică la pian, dar cîntă și la chitară. Cîntă de la 8 ani. Băutura preferată: sucul de Kiwi. Formația preferată: Queen. Pasiuni: înot, informatică, muzica și... fetele.

Ultima oră din rockul nostru

♦ "Metal In Our Town" se intitulează simpaticul articol al arădeanului Mihai Neamțu dedicat concertului extraordinar de thrash'n'death susținut recent la Casa Sindicatelor din localitate. Peste 500 de tineri au asaltat porțile edificiului în ciuda prețului "astronomic" (300 de lei) al biletului, pentru a urmări la lucru tinerele talente locale. La ora 18,00, startul maratonului a fost dat de Underdose, trupă de thrash'n'heavy aflată la a treia evoluție scenică din ultimele patru luni și care "arc deja un grup masiv de admiratori". Apoi a urcat pe scenă Sanatorium (ce se pare că a dezamăgit datorită calității îndoielnice a compozițiilor) urmat de revelația serii, grupul Crimegod care a făcut ca numele său să fie scandat de o asistență dezlănțuită, minute în șir. Finalul ar fi trebuit să aparțină celor de Hades a căror prestație, de această dată, nu s-a ridicat la înălțimea așteptărilor. Un fapt aproape incredibil este consemnat de corespondentul nostru: în plin concert, vocalul celor din urmă "aflat într-o cumplită stare de ebrietate" a fost înlocuit de un spectator necunoscut care s-a achitat cit de cit onorabil de "șansa" ivită pe neașteptate. Același Mihai ne relatează despre existența altor trupe zonale, precum Rottenhead, Anemia și Extaz, dovadă că "în Arad, în materie de metal, se lucrează". Mulțumim, Mihai și așteptăm detalii concrete (componente, preferințe, repertoriu, stil abordat) despre toate "trupele grele" la care ai acces.

Interval '93

♦ Ca să vezi unde dai și unde crapă. Mai zilele trecute, într-un cotidian, cunoscutul redactor al înfînirilor metalo-feroase de la miezul nopții, publica sub titlul "Un tată degenerat" o încercare "politico-eseist-muzicală" destinată a nara peripețiile bahice ale domnului Vernon Presley, părintele regelui rock'n'roll-ului. Alături de articol și fără nici o legătură cu acesta, se publica fotografia formației Tectonic (cu Liviu Hoisan, frații Gusti și George Costinescu). Întimplarea face ca tocmai în perioada respectivă năzdrăvanii frați Costinescu să nu fie în relații prea apropiate cu părintele lor. Și cînd ziarul a căzut în mîna acestuia, omul s-a aflat în pragul unui pre-infarkt, pentru că citind titlul, a crezut că se face o referință directă la persoana sa. Abia după lecturarea atență a articolului s-a convins că înfînțarea (de aștepta ori provocată) îi jucase pur și simplu o festă. În final totul s-a terminat cu happy-end. Pacea s-a așternut din nou peste familia Costinescu.

♦ Un vechi prieten de la Brașov, Mari de la Detector (apropos, salutări lui Cucky și celorlalți "berari") continuă "săpăturile" promise, furnizîndu-ne acum date despre grupul local Mesager. Format în 1989, formația participă la festivalurile de la Galați (în 1991, unde obține premiul de debut), Brașov (primele două ediții ale manifestării Bravos) și Timișoara. Stilul abordat este heavy metal, piesele proprii sînt cîntate în engleză ("Hey You", "We'll Rock", "Line Night"), iar preferințele comune se îndreaptă spre Judas Priest, Skid Row, Annihilator, Metallica, Megadeth. Numele trupe nu are nimic comun cu emisiunea din Chișinău și nici cu ziarul brașovean omonim. Cei cinci componenți - Decebal Ciociu (voce), Laurențiu Dumitru (chitară), Bogdan Androsiu (clape), Marian Fediuc (bas) și Cătălin Zota (tobe) - sînt studenți, au vîrsta medie de 23 de ani și sînt mari amatori de bere, cartofi prăjiți și... fete. Se pare că avem gusturi comune și asta demonstrează încă o dată că între Brașov și București distanța nu este altă de mare pe cît indică noul preț al biletelor de călătorie C.F.R.

♦ Nu aduce anul ce aduce o înfînire cu Costică Sandu, alias "Damigeană" de la Interval. Adică, am aflat date noi despre această trupă fină care merită parcă să fie mai mult iubită de marele public. Cu două-trei săptămîni în urmă aflasem că formația repetă cu un nou baterist, extrem de talentat și de... percutant. Iată cîteva date suplimentare: "Gypsy" Nicu Gioroiu are 22 ani, este absolvent al Școlii Populare de Artă (secția percuție, promoția 1986). Admiră trupele vechi - Led Zeppelin, AC/DC - însă și cele "mai dure, dar adevărate" - Metallica, Annihilator - și stă cu căștile cuplate la marii tobari ai secolului: Buddy Rich, Ian Paice, John Bonham, Lars Ulrich, Dave Lombardo. Bea mai mult decît "Damigeană", iubește orice fată frumoasă (care se lasă, of course!), fumează ce apucă, chiar și chiștoace ("dar nu scrie asta că articolele le citește și mă-sa", citat Costică). Finalul e incitant "Gypsy rade tot ce e tobar în țara asta! Pînă la replica celor considerați "ofensați" iată încă o "prospătură": al cincilea component al trupe Interval (lipsește din poză) este chitaristul Paul Ancaș. Are 25 de ani, e "un supănat rău de tot", provenit de la Crepuscul (fosta trupă a rocker-ului Doru Ionescu). "Paulică" ascultă Iron Maiden, Led Zeppelin, Slayer și Anthrax, preferă tipele "înalte și bune" (gospodine, bănuiesc!), fumează Viceroy și se pilește din 17 gr. de țările. Săracu' Costică ce sacrificiu pe capul lui cu așa colegi "uscați".

♦ O scumpete mică de tot și (îmi imaginez) dulce foc, Dana Dumitrescu de 14 ani, din orașul Victoria, jud. Brașov, relatează cu un neașteptat de matur talent cea mai tare "înfînțare heavy-metal" la care a participat: concertul rock de la Făgăraș, susținut în noaptea de 23/24 februarie. Îți mulțumesc, Dănuța și sînt sigur că dacă ai cunoaște 50 de rockeri adevărați (ca tine) peisajul rock actual ar fi mai puțin sărac, cel puțin sufletește.

♦ Vă reamintesc că seara putem conversa (și ne putem ajuta concret) la 655.28.22, în timp ce corespondențele pot fi trimise pe adresa: str. Emancipării nr. 33, sect. 2, București, pentru cel care vă iubește pe toți.

Gabi Gomboș

GUNS N' ROSES colindă sălile

"După ce anul trecut au făcut turul marilor stadioane americane"

* Marți, 23.02.a.c. la "Erwin Center", din orașul Austin (Texas), Guns N' Roses au început un nou turneu american, de data aceasta prin marile săli de sport, după ce anul trecut au vizitat stadioanele. * Spre surpriza

spectatorilor (plăcută), vechea lor meteahnă de a întîrzia la spectacole (anul trecut în Ohio au întîrziat 4 ore și jumătate la un show) a fost depășită, ei intrînd în scenă fix la ora 10. * Show-ul a durat peste două ore, "pistolarii" dînd dovadă de multă spontaneitate și inspirație, stare ce i-a determinat să atace piese pe care nu le-au mai cîntat pînă acum în concert. (ex. "The Garden"). * Axl Rose a cîntat la chitară acustică "Dead Horse", și la pian "November Rain". * Finalul concertului a fost asigurat de "Sweet Child O'Mine". * În deschidere a cîntat Brian May și trupa sa, timp de o oră, promovîndu-și pe piața americană noul LP., "Back In To The Light".

Nelu Constantinescu

PRIVIND ÎN APOI CU TANDREȚE

ROCK ÎN DATE

Săptămîna 09-16.03

Bonnie Tyler

□ 12.03.1940. Se naște în orașul american Milwaukee viitorul mare jazz-ist Al Jarreau. □ Tot pe 12.03, dar în 1942, se naște la San Francisco Paul Kantner, viitor chitarist al grupului Jefferson Airplane. □ 12.03.1955. Moare la New York, în urma unei crize cardiace, saxofonistul Charlie Parker. □ 13.03.1957, Fats Domino e no.1 în topul american de rhythm & blues, cu piesa "I'm Walking". □ 14.03.1960. Apare primul disc single al lui Johnny Hallyday, "Oh! Oh! Baby!", înregistrat de casa de discuri Vogue. □ 16.03.1962. Avînd dificultăți în a-și găsi un contract cu un club, Alexis Korner și ai săi Blues Incorporated își deschid propriul local, "The Ealing Club", într-o suburbie a Londrei. □ 16.03.1963. În America magazinele de discuri recomandă peste 2 milioane de bucăți din noul disc single al Beatles-ilor, "Can't Buy Me Love". □ 15.03.1971. Obligați să se autoexileze în Franța, datorită unor probleme cu fiscul, Rolling Stones susțin un concert de adio la

Rundhouse din Londra.

□ 15.03.1975 Mark Bolan dizolvă Tyrannosaurus Rex. □ 16.03.1975. Moare la Los Angeles marele bluesman T-Bone Walker. □ 14.03.1981. După mai bine de zece ani de carieră Roxy Music sînt pentru prima oară No.1 în top-ul britanic cu single-ul "Jealous Guy", înregistrat ca omagiu adus lui John Lennon. □ 16.03.1982. De Sfîntul Patrick, U2 concertează la clubul Ritz din New York. □ 12.03. 1983. Bonnie Tyler e no.1 în Marea Britanie cu piesa "Total Eclipse Of The Heart". □ 14.03.1984. Cu peste 30 de milioane de discuri vîndute din albumul "Thriller", Michael Jackson bate recordul deținut pînă atunci de "White Christmas" al lui Bing Crosby. □ 16.03.1988. Circulă zvonul că Elton John e pe patul de moarte, zvon dezmințit oficial în această zi de casa sa de discuri. □ 13.03.1989. Apare pe piața dublul album "101" semnat Depeche Mode.

OLD MAN

BEATLES

legendă și adevăr

Într-o zi John a descoperit un articol în presă care scria că Dick James, editor de mulți ani al Beatles, vindea toate cele 37 procente pe care le deținea din "Northern Songs" lui Sir Lew Grade de la ATV. Grade urmărea probabil să obțină un control asupra companiei, cumpărând toate pachetele de acțiuni rămase. Era o confirmare remarcabilă a faptului că piesele Beatles vor rămâne peste timp. Achiziția ATV pentru cîtecele nedecaritate la Northern Songs s-a ridicat la 19,5 milioane de lire sterline. John și Paul au fost la fel de șocați. Cum putea Dick James, unchiul îndrăgit cu țigara în colțul gurii, pe care l-au ajutat să devină multimilionar, să vîndă "Northern Songs" fără să îi informeze sau să îi întrebe dacă nu erau ei dispuși să cumpere acțiunile. Pentru John și Paul "Northern Songs" nu însemna doar o colecție de 159 de compoziții. Era ca un copil, o creație sînge din sîngele lor și carne din carnea lor. A le vinde rivalului lor în afaceri era ca și cum ai duce un copil la orfanat.

Dick James văzuse mîna lui Allen Klein în afaceri și a preferat să se retragă. Prin muncă grea reușise să diversifice cataloagele de publicații ale firmei. Și mai gîta un lucru: Valoarea firmei nu depindea doar de cele 159 de piese Lennon - McCartney, ci mai ales de dorința și capacitatea celor doi de a continua să compună împreună. Cei doi refuzaseră deja o prelungire a contractului și Dick James avea toate motivele să se îndoiască de longevitatea cuplului componistic. Una din puținele sale vizite pentru a-i vedea pe Beatles la lucru în timpul filmărilor la "Let It Be" l-a convins că răceala care se instaurase între membrii grupului era mai înghețată decît frigul din studiourile Twickenham. Mai că nu a fost dat afară!

În cele cîteva discuții pe care le-a avut cu Klein a înțeles că era timpul să părăsească corabia fără a sufla o vorbă despre decizia sa. Nici măcar băieților.

ISTORIA CONTINUĂ

John și Yoko la Amsterdam, Paul și Linda și ei în luna de miere, Allen Klein în vacanță în Porto Rico: George rămăsese singurul care putea trata cu Dick James să nu vîndă pînă la reîntoarcerea lui John și Paul la Londra. Neil Aspinall și Derek Taylor l-au însoțit pe George în această delicată misiune diplomatică. Peter Brown i-a sfătuit să nu se bage în vreun bucluc, dar Derek și Neil păreau hotărîți după niște whisky și cocaină să îi bage mîințele în cap lui Dick James. După cîteva minute de la sosirea în biroul lui James au percut frîiele din mîna. Dick James le-a spus că nu avea de gînd să aștepte pînă va binevoi John să se dea jos din pat și că va vinde partea lui de acțiuni pentru că prețul lor este probabil să scadă. "E o treabă foarte serioasă", le-a spus James plin de solicitudine.

George și-a pierdut cumpătul, a sărit de pe scaun și a început să urle "E al naibii de serioasă, pentru John și Paul nu mă interesează cum este". Derek și Neil au reușit să îl calmeze, dar înfînirea s-a transformat într-o baie de sînge, cei trei descărcîndu-și sufletele și relaxîndu-i lui James animozitățile pe care i le ascuseră în ultimii ani. Dar discuția s-a terminat cu o plecare fulgerătoare a celor trei și cu James avertizîndu-i din ușa biroului său: "Sînteți prost sfătuiți, dacă mi permiteți să vă spun". Și Beatles-ii au început o nouă bătălie financiară, de astă dată avîndu-l comandant pe Allen Klein. Cauza a fost preluată de Bruce Omrod, numit "Sergentul", o persoană înaltă și distinsă, expert în a media conflicte. Dar Omrod nu avea idee la ce se expuse cînd a făcut o contraofertă la "Northern Songs" și și-a pus semnătura.

Pe 11 aprilie, Beatles-ii au făcut o afirmație de circumstanță cînd au anunțat că vor lupta cu ATV. Ziarele au avertizat să nu fie acceptată oferta ATV. Omrod a spus că Beatles vor face o contraofertă și "cea mai nemaiomenită problemă era găsirea sumei lichidităților".

Acest detaliu a determinat ruptura definitivă între John și Paul. Pentru a face rost de banii care să acopere contraoferta cei doi trebuiau să stabilească părțile care reveneau fiecăruia la "Northern Songs" pentru compoziții. Chiar și Klein s-a oferit să pună la bătaie 145.000 L, din pachetul de acțiuni de la MGM, pe care le păstra pentru vremuri negre. La sfatul familiei Eastman, Paul refuză să pună la bătaie acțiunile sale. La început a spus că familia considera prea riscantă acțiunea pînă cînd motivul nu era clar stabilit și aștepta înfînirea cu Ansbacher de pe 20 aprilie. Cînd a fost desfacută în bucăți campania "Northern Songs" s-a constatat că partea lui Paul valora 751.000 L, comparativ cu numai 644.000 L partea lui John. Paul aflase că derpturile de copy-wright crescuseră și îl pusese pe Peter Brown să le lichideze pe numele lui. Paul a motivat această diferență: "Era vorba de o investiție în care să creșc, nu supermarket-uri sau magazine de mobilă. Așa că am investit în mine".

"Bastardule! Ai cumpărat acțiuni fără c noi să știm", a răbufnit John.

Paul a făcut pe nebulun încercînd să treacă cu ușurință peste situația gravă. "Îmi pare rău", a spus zîmbind.

"Asta-i un rahat de lege. Este prima oară cînd vreunul dintre noi a lucrat pe la spatele celorlalți", a replicat John, dar Paul a contrareplicat: "Era ca și cum aș fi avut jucării, dar am vrut mai multe".

Anexa

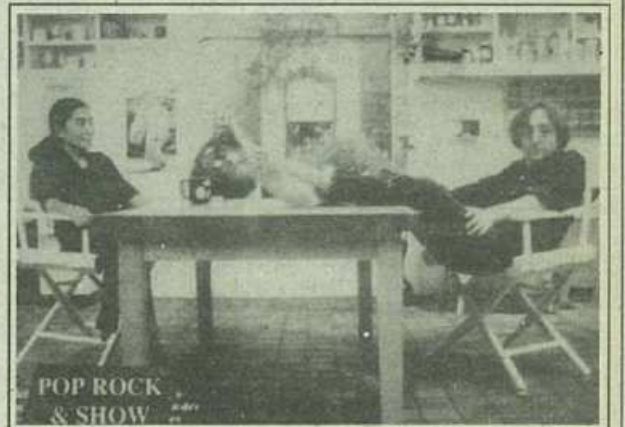
Fără să informeze ATV sau pe Beatles, brokerii de pe piața londoneză au identificat proprietarii celorlalte acțiuni la "Northern Songs" și astfel a fost organizată o înfînire a celor trei mari deținători de acțiuni pentru a stabili strategia de protecție a investiției lor. S-a cîștat de acord să se adune într-un consorțiu toți deținătorii de acțiuni care reprezentau aproape 14 procente.

Prima mișcare a celor doi a fost să amendeze vînzarea către ATV: nu vor mai compune împreună nici cele 6 piese minimum prevăzute

în contract.

Exasperat, Lew Grade a ținut să-i asigure pe toți deținătorii de acțiuni într-o afirmație din "Financial Times": "Am toată încrederea în creativitatea băieților. Nu vor putea sta degeaba și să compună doar 6 cîntece pe an. În afară de asta, compozițiile joacă un rol important în a-și asigura veniturile."

Un alt punct sensibil viza conducerea firmei dacă Paul și John obțineau controlul asupra firmei. Allen Klein, cu reputația sa nu ar fi fost sigur agreeat de ceilalți acționari. Consorțiu ar fi fost de acord să fuzioneze cu Beatles-ii în baza extinderii contractului cu cei doi pentru compoziții ulterioare, doar dacă biroul director (3 persoane) urma să fie ales, fără ca Allen Klein să facă parte din el.

David Platz era singurul care întrunea opțiunile tuturor, pentru că era cel mai respectat dintre conducătorii lui Essex Music Corporation și cîștigător de 14 ori al premiului Ivor Novello pentru cel mai bun editor muzical britanic. A doua propunere îl viza pe Jan Gordon, unul din managerii de la "Constellation".

Pe 3 mai ca cea mai importantă știre financiară era anunțul ATV care acceptau amînarea preluării controlului asupra "Northern Songs" pînă pe 15 mai. Dacă nu reușeau pînă atunci, se vor orienta către Beatles acceptînd prețul de 42 șiligi șase penny pentru o acțiune. A doua zi prețul crescuse cu 9 penny.

Cu două zile înainte de data limită ATV nu deținea decît 47 la sută. Părea că Beatles-ii cîștigaseră.

Între timp, cînd Ian Gordon, oficiali de la Astaire and Co., Eastman, Klei, John, Yoko și Paul erau de cinci ore într-o înfînire încercînd să cadă la învoială cu consorțiu, John și-a pierdut cumpătul. "Nu vîd de ce aș lucra pentru o companie în care nu am dreptul să îmi spun părerea. N-am de gînd să fiu freat de oameni în costume mutîndu-și fundurile lor grase de pe un scaun pe altul în birourile din City."

Afirmația lui John a aruncat efectiv consorțiu în mîinile ATV. Pe 19 mai, cu toate că ATV acceptase înfrîngerea, consorțiu a semnat un contract cu ATV. Au urmat cîteva mașinațiuni și detalii financiare, așa încît afacerea s-a înfînă pînă în octombrie, cînd a fost încheiată. Paul și John își pierduseră "copilul". Pentru a pune sare pe rană, ATV l-a ales pe Dick James în consiliul directorial. John și Paul aveau de achitat 5.000 L pentru serviciul firmei Ansbacher and Co.

(va urma)

Gabriela Șeicaru

Muzică și personalitate

Yardbirds și Animals au fost grupuri care au gustat din cupa succesului, care au avut evoluții diferite, care au avut frînături interne și care au sfîrșit prin a se destrăma. De-a lungul istoriei muzicii rock au existat mii, poate zeci de mii de formații care s-au destrămat după un număr relativ de ani, unele dintre ele fiind trupe cu totul remarcabile, care au scris pagini foarte interesante în cartea rock-ului. Cauzele despărțirilor sunt diverse, în cele mai multe cazuri ele fiind însă aceleași: divergențe pe plan muzical sau a relațiilor interumane. Uneori un membru al grupului se detașează valoric de ceilalți și este pus în fața unor oferte individuale.

Troupele care au rezistat un număr mare de ani au fost fie foarte omogene valoric (între cel puțin doi sau trei dintre membrii formației existînd atît pe plan muzical cît și pe cel al relațiilor interumane afinități deosebite), fie în grupuri formate în jurul unei mari personalități muzicale, care să reușească să păstreze intact spiritul formației, în ciuda schimbărilor de personal. Pentru anii '60, un exemplu semnificativ

pentru acest ultim caz este grupul lui John Mayall - Bluesbreakers. Păstrarea stilului și spiritului formației a fost posibilă grație puternicei personalități a bluesman-ului și muzicii bine structurate, accesibile unui număr mare de auditori. De altfel, trupa lui John Mayall rămîne în întreaga istorie a rock-ului britanic cea mai importantă pepinieră de talente, de muzicieni valoroși, care după ce au cîntat o perioadă cu Bluesbreakers și-au format propriile lor grupuri, multe de o excelentă valoare.

John Mayall e un personaj aparte în spectrul muzicii din Marea Britanie. Născut în 1933 (29 noiembrie la Macclesfield, Cheshire, Marea Britanie) John Mayall a studiat muzica grație tatălui său, pianist de jazz. În 1946, la treisprezece ani, își forma primul său grup - Powerhouse Four - cu care cîntă în cluburile din zona orașului Manchester. Pînă la finele anilor '50, în paralel cu perfecționarea sa muzicală (studiază chitara, pianul și muzicuța), urmează cursurile Institutului de Arte Frumoase și lucrează ca agent publicitar. Fire bizară, Mayall

își construia la 20 de ani, undeva în apropiere de Manchester, o locuință într-un arbore, o "minigarsonieră" cu tot confortul: apă curentă, pat, aragaz... Original încă din adolescență, el va rămîne așa toată viața. În 1963 cînta la Manchester cu grupul Blues Syndicate. În acea perioadă îl înflăuește pe Alexis Korner, care îl convinge să vină la Londra, unde Mayall va crea Bluesbreakers. Maestrii săi au fost Otis Rush, Buddy Guy, B.B. King, Elmore James și un bluesman dispărut prea devreme într-un accident de mașină - J.B. Lenoir, a cărui moarte o deplînge pe albumul "Crusade".

Majoritatea muzicienilor englezi

inspirați de blues va trece mai devreme sau mai târziu prin The Bluesbreakers. Cel mai fidel va fi basistul John McVie, care va cînta cu Bluesbreakers din 1963 pînă în 1967, cînd va fonda grupul Fleetwood Mac împreună cu alți doi vechi colaboratori ai lui John Mayall - bateristul Mick Fleetwood și Peter Green, chitarist cu un stil fluid, de o mare profunzime emoțională.

Prin grupul lui Mayall vor trece zeci și zeci de instrumentiști care vor face o carieră remarcabilă în alte grupuri: chitaristii Eric Clapton, Roger Dean, Mick Taylor, Jerry McGee, Harvey Mandel, Freddy Robinson, basistii Jack Bruce, Paul Williams, Kieth Tillman, Andy Fraser, ș.a., bateriștii Martin Hart, Aynsley

Dunbar, Keef Hartley, Colin Allen etc. Clapton, care cunoscuse consacrația cu Yardbirds, va forma alături de J. Bruce grupul Cream; Mick Taylor va deveni un Rolling Stones înlocuindu-l pe Brian Jones; A. Fraser va face parte din grupul Free. Dunbar va înființa Aynsley Dunbar Retaliation, iar K. Harvey grupul Keef Hartley Band. Doi muzicieni valoroși - saxofonistul Dick Heckstall - Smith și bateristul Jon Hiseman - care vor cînta în 1968 cu Bluesbreakers, vor fonda apoi formația Colosseum, o tentativă parțial reușită de a crea o înagmănare de jazz, blues și rock. În 1970, Collin Allen și Steve

Thomson (bass) - doi foști Bluesbreakers - vor forma secția ritmică a formației Stone The Crows.

Datorită schimbărilor foarte numeroase care au avut loc în interiorul grupului Bluesbreakers s-ar putea deduce că John Mayall are o fire dificilă. Adevărul e că Mayall a fost mereu preocupat de independența sa. El era cel care realiza coperțile discurilor, programul turneelor, acordînd tuturor detaliilor o minuțioasă atenție. În același timp Mayall - creator original, autor al majorității cîntecelor pe care le-a interpretat, unele autobiografice ("Blues From Laurel Canyon", "Bare Wires") - a știut să se înconjoare de crema muzicienilor momentului. A avut un fler deosebit în a descoperi tinere talente (ex. Mick Taylor) și mult bun gust pentru a alege dintre muzicienii mai în vîrstă (ex. Blue Mitchell).

În cazul colaborării lui Mayall cu muzicieni consacrați, lucrurile n-au mers întotdeauna bine, personalitatea sa sufocînd uneori partenerii. Un Clapton sau un Harvey Mandel excelenți chitariști, aveau desigur multe de spus pe scenă, dar stilul lor nu era în "linia" maestrului, despărțirea apărînd ca inevitabilă. Este suficient să-l ascultăm pe Clapton cîntînd cu Cream pentru a ne da seama unde gîndirea sa muzicală diferă de cea a lui Mayall. La unul este înflăcărea, abundența ideilor, nevoia vitală de a căuta noi modalități de exprimare, la celălalt calmul, ponderația, respectul pentru pionieri.

De altfel, Clapton va fi unul dintre puținii care au îmbinat fericit cele două curente, pop și blues, dînd blues-ului o imagine pop și făcîndu-l astfel accesibil unui public numeros. Rămînem și azi îndrăgostiți de această muzică puțin melancolică, care țese însă întotdeauna o legătură sufletească între ascultător și muzician.

(va urma)

Costin Manoliu
Nelu Constantinescu

John Mayall

King Crimson (X)

După turneul britanic, încheiat pe 15 decembrie '72, grupul King Crimson devenise cunoscut ca o forță în peisajul avangardistic al acelei perioade. Caracteristica principală rămânea improvizația în concertele pe care grupul le dădea. Pentru King Crimson, improvizația era o "afacere" de grup. Mai precis s-ar putea spune că totul se transformase într-un proces de a face muzică. Fiecare trebuia să asculte ceea ce improvizaau ceilalți și să fie în stare să răspundă inteligent și creativ în întregul ansamblu grupului. Iată ce declara David Cross: "Sîntem atît de diferiți unul de celălalt, încît într-o seară, unul dintre noi a cîntat ceva ce ceilalți nu mai ascultaseră. Dar doar pentru un moment. Apoi am reacționat normal, într-un fel diferit decît s-ar fi așteptat oricare dintre noi. Pentru mine, ceea ce mă atrage în grup este improvizația. Știi... trebuie să ai noroc".

Intr-adevăr, Fripp avea de ce să fie mulțumit. Atît publicul cît și presa salutau existența acestui "fenomen" neașteptat. Trecuse destul timp și planurile pentru un nou disc erau ca și rezolvate. Dar să mai "gustăm" din aprecierile presei timpului:

Melody Maker, 18 noiembrie '72, **Richard Williams**: "Nu este nimic mai emoționant decît a asculta un grup care singur poate deschide complet noi teritorii muzicale".

Observer, 2 decembrie '72, **Tony Palmer**: "Cei din King Crimson își etalează aceeași splendoare barbară care odată l-a distins pe Stravinsky și combină în întreg materialul o anume atonalitate structurală destul de disciplinată".

Melody Maker, 2 decembrie '72, **Richard Williams**: "Totuși, King Crimson are un câștig, pornind în față, în necunoscut are posibilitatea, cu puțin noroc, să tragă după sine și restul trupelor

britanice de rock".

Lunile ianuarie și februarie '73 sînt ocupate cu imprimarea noului album. Locul ales, Command Studio, în Londra. Titlul propus: "Larks' Tongues In Aspice". Acest neobișnuit titlu a fost dat de Jamie Muir. Fripp își amintește de această fază: "Ascultăm o înregistrare pe care tocmai o făcusem înainte și l-am întrebat pe Jamie ce-i sugerează. A răspuns fără ezitare. De ce? Larks' Tongues In Aspice - ce altceva?"

Robert Fripp

Pentru versurile pieselor, Fripp îi alege pe Richard Palmer - James. Sub aspectul unei coperți înfășurînd un desen simbolic tantric, cu luna și soarele într-un tot unitar (subliniind astfel uniunea principiilor masculine cu cele feminine) în februarie 1973 este realizat cel de-al șaselea album al grupului, sub auspiciile aceleiași E.G. Records. Față de ultimele două albume de studio, Lizard și Islands, care apăruseră sub semnătura strictă a lui Fripp, acest disc era în situația decisivă de a fi un LP colectiv. David Cross amintea: "Toți am

contribuit în mod egal la realizarea discului, cu toate că Robert a fost cel care a avut definitiv forța de unificare".

Imediat după realizarea acestui disc, Jamie Muir dispăre, retrăgîndu-se într-o mănăstire. Asta e! Din 10 februarie '73 "Crimso" va evolua în forma unui cvartet. Pînă în 9 aprilie '73 trupa concertează în Anglia și Europa, apoi între 18 aprilie și 2 iulie, același an, un nou turneu american. În perioada 4-5 august '73, Fripp alături de Eno termină înregistrările pentru LP-ul "No Pussyfooting" imprimînd de data aceasta partea a doua intitulată "Swastika Girls".

În acest timp, "Larks' Tongues In Aspice" este primit bine de critică, încă odată Fripp surprinzînd pînă și pe cel mai sceptic cronicar.

Billboard, 5 mai '73: "Trupa a existat în nenumărate forme, într-un număr de ani. Oricum e cunoscută și arată greutatea".

Zoo World, 7 mai '73, Gary Lucas: "Doar un singur lucru trebuie spus despre Robert Fripp - forța lui compozitională a fost atrasă spre o formă complexă, serioasă și la modern day avantgard jazz and orchestral music".

Kite, 18 iulie '73, N.Y., Bill Blina: "Larks' este un moment pentru propria indulgență și propriul abuz care fac ca excesele de dinainte ale lui Fripp să pălească prin comparație".

Pentru perioada 19 septembrie - 29 noiembrie '73, King Crimson va concerta în Europa și din nou în America. În continuare, pentru luna ianuarie a anului '74, Fripp anunță apariția LP-ului "Starless And The Bible Black".

Cristian Teodosiu

GENESIS PUZZLE

MIKE RUTHERFORD

S-a născut pe 2 octombrie 1950. Inițial a dorit să calce pe calea deja bătătorită de tatăl său, ofițer de marină. Cu ajutorul sorie sale îi descoperă însă pe Everly Brothers, pe Elvis și noua turmă a dorințelor de realizare va fi axată pe muzică. În acest moment locuiește cu soția sa, Angie, cu odrasla Kate, într-o vilă în Surrey, Anglia.

Fără a avea un promotion inițial puternic, **Mike And The Mechanics** a fost o trupă considerată mai mult un capriciu a lui Mike și mai puțin o formație în adevăratul sens al cuvîntului. Topurile aveau să îi consemneze de abia în 1986 prin single-ul "Silent Running", albumele solo "Smallcreep's Day" și "Acting Very Strange" aducînd un simplu succes intim ce nu-i afecta onoarea de membru al formației Genesis. Cu timpul, Mike dă dovadă, însă de un talent cert în compoziția pieselor simple, plăcute și asta în ciuda intelectualismului forțat, un rest tributar perioadei de început a formației Genesis.

"Mi-au plăcut chitarele pentru forma lor. Inițial asta m-a împins spre ele."

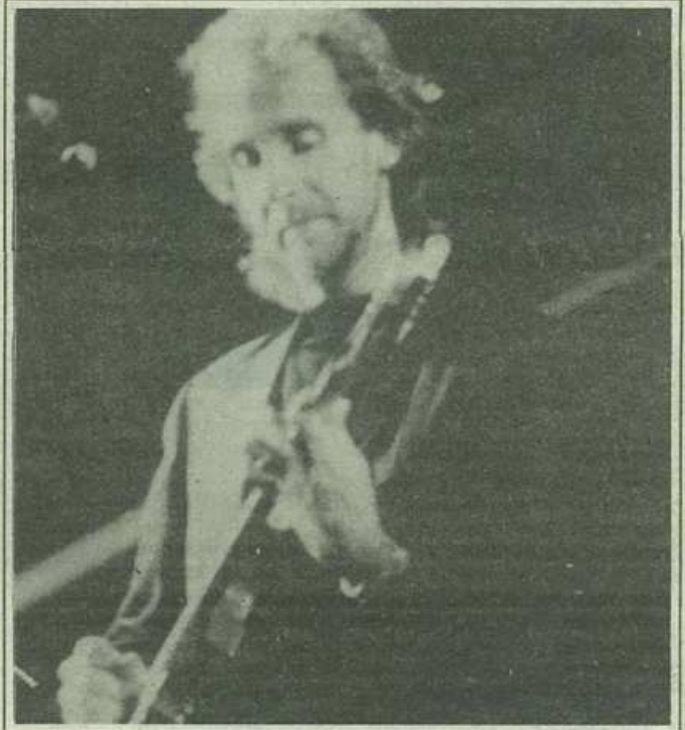
Toată această veritabilă aventură muzicală își are rădăcinile bine înfipte în concertul la care a asistat Mike împreună cu întreaga familie, la vîrsta de 10 ani, un concert Cliff Richard And The Shadows. L-a impresionat atunci energia incredibilă a chitarelor electrice. A urmat evident o chitară rece, această achiziție fiind urmată de una mai serioasă: chitara electrică. Nu mică i-a fost mirarea cînd vînzătorul l-a atenționat că ar fi nevoie de un amplificator, de boxe pentru a putea asculta ceea ce cînta.

La 14 ani Mike a intrat la colegiul Charterhouse unde găsește un sistem educațional înspăimîntător:

"Ni se cerea să fim niște duri în premanență pentru a fi capabili să facem față poziției sociale de adult, iar noi eram niște copii. Intolerabil!"

Datorită prieteniei sale cu Anthony Phillips s-a născut The Anon, o trupă de inspirație Beatles/Stones. "Această trupă mi-a permis să suport mai ușor izolarea de lume, de societate și-n plus îmi place enorm să lucrez cu Ant. Este foarte simpatic și extrem de creativ." Colaborarea o putem observa atît pe discurile solo Anthony Phillips, cît și pe LP-ul "Smallcreep's Day".

Mike s-a format greu. "Trei acorduri în primul an, șase în următorul..." Progresul a fost lent, dar diferența între primul LP

Genesis și "Trespass", unde se remarcă double six-ul superbelor duouri cu Anthony, este remarcabilă. Plecarea lui Steve Hackett i-a lăsat apoi spațiu larg, compozitional și interpretativ, în soundul Genesis Mike alternînd nonșalant între partiturile de chitară bas și chitară solo.

Primul LP solo, "Smallcreep's Day" a apărut în 1990, discul fiind inspirat de un roman ce poartă același nume, producător fiind David Hentschel, "pentru că pe el îl preferam". Circumstanțele apariției acestui disc au fost tratate de epuizarea trupei Genesis după turneul din 1978, Phil Collins cu ale sale probleme conjugale ajutînd la rîndul său infirzierea începerii unei noi sesiuni de înregistrări pentru un nou album Genesis.

"Aveam nevoie de un LP solo pentru a mă convinge că nu am căzut în plasa unei trupei, că pot reprezenta ceva eu, ca entitate separată."

Mike, care a fost și solist vocal la Garden Wall, în perioada Charterhouse, și-a încercat vocea pe al doilea disc solo, "Acting Very Strange", LP pe care un tip, pe numele său Stewart Copeland interpreta partiturile de baterie. "Complexul solistului vocal a dispărut în momentul în care mi-am dat seama că multe trupe bune din Marea Britanie nu au solist vocal care să știe efectiv să cînte profesional, dar sunau bine."

Timpul a trecut și single-uri gen "Word Of Mouth", "Everybody Gets A Second Chance" sau "Let's Pretend It Didn't Happen" au cucerit Statele Unite și Europa în aceeași măsură în 1991. Succesul comercial al trupei **Mike And The Mechanics** crescînd evident de la un LP la altul. Așteptăm în continuare.

DISCOGRAFIE MIKE AND THE MECHANICS
Smallcreep's Day - Ianuarie 1980 - Charisima
Acting Very Strange - Septembrie 1982 - Wea
Mike And The Mechanix - Februarie 1986 - Wea
Word Of Mouth - 1991 - Virgin

Bogdan Stratulă

Gabi Gomboș

Coșmar pe strada morții (VI) (Nightmare On The Death Street)

ETICHETELE MORTII

• Co ar reprezenta în lumea show-bizz-ului un grup thrash/black/death sau grindcore fără un contract discografic adecvat? Probabil foarte puțin. Concerte cu public local, eventual interesul fanzinelor de amatori, ar fi urmate de dispariții și intrarea în anonim. Dar, spre deosebire de marea scenă hard și heavy-metal unde afaceriști fără scrupule manevrează practic cariera oricărui grup talentat în scopul obținerii unor beneficii uriașe, lumea extremei agresive este mult mai restrînsă și plină de personaje pitorești. Conduse de tineri entuziaști, ziaristi, foști componenți de formații sau pur și simplu susținători necondiționați ai fenomenului, noile "labels of death" alcătuiesc astăzi o rețea de sine stătătoare, plină de prestanță și cu un rol în susținerea fenomenului invidiat chiar și de marile companii discografice. Iată de ce în contextul prezentat apare drept necesară o succintă trecere în revistă a celor mai importante firme care, în mai puțin de o jumătate de deceniu, au lansat adevărați "monștri sacrii", mode și tendințe novatoare, plecînd de la talentul unor instrumentiști necunoscuți, vrăjii de contractul care le asigură 3000 de exemplare difuzate pe piața internă din nesperatul album de debut.

ROADRUNNER

• Casă independentă fondată în 1981 în Olanda de actualul boss Eres Wessels axată inițial pe promovarea heavy-rockului tradițional. Orientarea speed, thrash, death găsește un puternic ecou în rîndul publicului cumpărător și astfel, în urma succesului obținut, o nouă filială este instalată în Statele Unite prin 1983/84. Avînd ca obiectiv principal descoperirea de noi talente cît și distribuirea discurilor europene peste ocean, Roadrunner Records funcționează la New York sub conducerea directorului Monte Conner.

• Nici un fan serios death-metal nu poate ignora această firmă ce a lansat discuri semnate de **Obituary**, **Sepultura**, **Pestilence**, **Decide**, **Sadus** sau **Exhorder** după ce, cu numai cîțiva ani mai devreme promova în Europa eforturile vinylstice ale unor **Slayer** sau **Venom**. Primele contracte death încheiate de Roadrunner au acordat un credit nesperat noului val reprezentat de **Death** ("Leprosy"/decembrie '88) și **Sepultura**, în timp ce Roadrunner se mîndrește cu descoperirile sale numite **Obituary** și **Decide**. În afară de Olanda și Statele Unite, alte oficii de distribuție există în Germania și Marea

Britanie, spre marea satisfacție a președinților acestora, de fapt tineri talentați și extrem de inspirați care au oferit deja contracte unui nou eșalon de formații de la care se așteaptă marca lovitură de mîine. Și cine știe dacă nu cumva **Immolation**, **Believer**, **Suffocation** sau **Molevolent Creation** nu vor contura frumosa surpriză a proximității sfîrșit de mileniu?

EARACHE

• Probabil nici o casă independentă actuală nu se bucură de "aura mitică" ce înconjoară numele de legendă al edificiului condus de Digby Pearson,

fondat la Birmingham în 1986 în scopul sprijinirii trupelor trash naționale (**Onslaught**) sau punk (**Children Of The Revolution** - ambele benefice ale contractului minor semnat cu obscura C.O. Records, prima firmă a lui Digby).

• Ce a ieșit pînă la urmă avea să întrecă toate așteptările. Cel dintîi contract Earache este semnat cu grupul punk local **Herresy** și imediat cu **Napalm Death**, cooptat după primul demo. Apare astfel PL-ul "Scum", care lansează curentul grindcore. Al doilea 33 sub aceeași semnătură "From Enslavement To Obliteration" ajunge

Decide

numărul unu în topurile "indie" britanice, iar Dugby la doar 27 de ani devine un personaj unanim respectat. Urmează o adevărată "colecție de semnături" de aur, în urma căreia o generație de primă mîină își lansează produsele sub eticheta Earache: **Morbid Angel**, **Entom-Bed**, **Bolt Thrower**, **Massacre**, **Carcass**, **Godflesh**.

(va urma)

Gabi Gomboș

răspundem dacă suntem în stare

Sorin Suruceanu (Cîmpina). Materiale foto ne sînt utile. Deocamdată nu avem intenția scoaterii unui post de foto-reporter la concurs. De colaboratori pasionați ne bucurăm oricînd. Sugestia ta, ca fanii rock să contribuie la stabilirea unui fond financiar suficient pentru a aduce pe oricine, este nobilă. Dar, așa cum ai văzut și tu la Rock '92, unii preferau să sară gardul, decît să plătească biletul. Eu îmi fac datoria și întreb aici dacă ar fi fani dispuși să cotizeze lunar (cu o evidență strictă) pentru a-i putea vedea în țară pe Clapton, Dire Straits și alții de calibrul lor. Tu spui că sînt cîteva zeci de mii de rockeri. Eu cred, dar să așteptăm reacția lor la chemarea ta. Abia apoi putem să elaborăm un sistem riguros și eficient. **Lavinia Mureșan (Timișoara).** Sfinx Experience nu cîntă într-o singură localitate în Olanda. Alături de Mișu Cernea se mai află Paul Cluci, Doru Căplescuc, Marcel Avădanei (bas) și duetul Stereo

(Crina Mardare și Zoia Alecu). **Cleopatra David (Tîrgoviște).** Talentul tău la versificare l-am constatat. Rămîne să te auzim cîntînd. Pînă la înregistrări sau participarea la "Crizantema de aur" poate intri "în direct" la emisiunea de vineri (19.03). Ce zici?! **Sorin David (Cîmpuri, jud. Vrancea).** Schema ideală pentru abonamente n-am găsit-o încă. Cînd se fac prin Rodipet, avem probleme. Cînd se fac la oficiile poștale locale, nu ajung la voi. Costul expedierii directe prin redacție este destul de mare, dar o soluție trebuie să apară. Mai este și mecanismul instabil al prețurilor (hîrtie, tipar, salarii) care poate influența prețul. Așa se explică întîrzierea noastră în a anunța cum se vor face abonamente. Deocamdată se poate folosi sistemul clasic, valabil și la alte publicații. Ai perfectă dreptate, ca noi să suportăm o parte din suma expedierii. Urări de bine prietenilor tăi, "bucătari somnambuli" Vali &

Mickey! Și alte materiale din revistă au fost și vor mai fi ilustrate în emisiune. O broșură despre Phoenix a fost realizată de Gabi Gomboș fiind preluată (fără acordul autorului) de "Ecran Magazin". Îi voi ruga pe el să-ți ofere un rezumat. "Bravo" românesc n-a apărut încă, dar eu am abonament la cel original. Ești printre cei care au înțeles că e nevoie și de o revistă alb/neru autohtonă la un preț accesibil și cu multă informație. **Ana-Maria Stoian (Ploiești).** Muzica franceză n-a beneficiat de prea mult spațiu. Totuși sîntem singurii care am scris despre vedetele pop-rock de acolo. Îți promit un portret Mylene Farmer. Și altele cu cei amînțiți. **Iulia Sandu (Hîrșova).** Aștept interviul cu Lautențiu Duță. **Raluca Tomescu (Tîrgoviște).** Te rog să ne oferi și o fotografie a cîștigătoarei concursului de Miss M.J. pentru a o publica lîngă interviu. M.T.V. Braun nu putea fi din 28/29 februarie. Ghici de ce? Situația la acea dată conform

informațiilor tale: 1. No Limit - 2 Unlimited, 2. I Will Always... - Whitney Houston, 3. Easy - Faith No More, 4. Open Your Mind - Usura, 5. Exterminate! - Snap. Intrări de atunci: Whitney cu I'm Every Woman, Sting și Lenny Kravitz, George Michael From R.T. (Piata Neamț). Nu-l cunosc pe Cosmin Augustin. Cine nu riscă nu cîștigă. Trimite materialul. Abia atunci mă pot pronunța. **Horia Bogdan Constantinescu (Vaslui).** Nu publicăm știri preluate din presa internă, decît atunci cînd se referă la evenimente locale. **Ramona Vintilescu (Timișoara).** Am recepționat toate urările. Acum că s-a terminat sesiunea poți relua corespondența cu noi. Turnee se fac foarte puține, iar eu mă deplasez tot mai greu. Revista mi se pare mai importantă decît orice. Cu drag aș mai veni la Deva unde primirea a fost mereu extraordinară cîndva. **Vera (București)** Despre Maggie Reilly vom scrie cum găsim cîteva amănunte demne de un portret. Privind concursul trebuie să-ți spun că se întîmplă ca același eveniment să fie relatat de mai mulți candidați. Așa avem posibilitatea să alegem. Nu ne rezumăm la o cronică, un comentariu sau o singură corespondență. Așa se explică durata competiției. Firește că în cazul unor subiecte minore nu vom

reține materialul ca utilizabil. Nu publicăm tot, iar nu tot ce a rămas nepublicat înseamnă eșec. Întrebarea - Cînd? - este oarecum absurdă, pentru că citind revista ai fi zărit un număr mare de semnături noi, candidați la titlul de "trimis special" sau "corespondent", dacă vrei. Partea care o privește pe Lamia Beligan va primi răspuns de la ea. **Laura Mercury (Brăila).** Mesajul tău a ajuns la Cristi. Am mai precizat că nu pot scrie la domiciliu. Chestiune de timp liber. Înțelege-mă, te rog! **Florina Neculau (Focșani).** Le transmit aici celor de la "Actualitatea muzicală" bucuria ta privind premiul acordat Anastasiei Lazariuc și lui Mihai Constantinescu. Absolut meritate cuvintele tale frumoase. Mihai a așteptat mulți ani pentru a fi recompensat. **Marian Minculescu (Revista Magazin).** N-am publicat articolul pentru că subiectul lansat de P. Umanschi și-a atins scopul. Acum demarează un ciclu amplu despre rap realizat de cunosătorii genului. Revista poate fi monotonă din cauza seriialelor, dar noi le considerăm necesare. Mulțumesc pentru sfaturi, dar noi nu avem o rubrică sau o pagină, ci 16! E greu să le faci pe toate "cu nerv".

Andrei Partos

ALINA MIOARA LUCAN (Șos. București, bl. 65/1D, sc.B, et.3, ap. 26, Giurgiu, jud. Giurgiu, cod. 8375): "Doresc să corespundez cu tineri și tinere din toată țara, pe teme de prietenie (dragoste) și muzică (rap, pop și disco). Vă rog să-mi scrieți urgent, dragi prieteni. Am nevoie de voi". **ION GRUIA (str. Alea Stejarului nr.2, bl. CO, sc.A, ap. 2, Rm. Vlcea, jud. Vlcea, cod 1000):** "Ca orice adolescent, sînt pasionat de muzică. Sînt un băiat de 17 ani, care speră să-și facă cît mai mulți prieteni. Sînt șaten, cu ochii căprui, semnul zodiacal - "Vărsător", ascult Sandra, Roxette, Depeche Mode și N.K.O.T.B. Pot fi un prieten de încredere și la nevoie pot fi de ajutor. Oricine îmi va scrie o poate face cu siguranța că va primi răspuns.

CRISTINA - FLORINA GIURGIU (str. Diviziei nr.5, bl.5, et.1, ap. 4, Focșani, jud. Vrancea, cod 5300, tel. 0939/14071): "Fan Michael Jackson. Mike înseamnă totul pentru mine. Am rămas singură, pentru că nimeni nu mă înțelege. Toți foștii mei prieteni sau prietene îl urăsc pe Mike. Sper ca fanii M.J. să mă înțeleagă. Mai am o rugăminte: să-mi trimiteți textele melodiilor "ABC", "I'll Be There", "Ben" și "We Are The World". Dragi prieteni (în devenire) vă mulțumesc din tot sufletul.

ROXY (str. Alexandru cel Bun nr. 8, Huși, jud. Vaslui, cod 6575): "Am 16 ani, sînt născută în zodia "Vărsătorului" și sînt înnebunită după acel tip extraordinar care este Prince. Îi rog pe cei care dețin postere, informații, insigne, versuri, orice cu și despre Prince, să-mi scrie".

IONUȚ & LUCIAN (contactați-ne la numerele de telefon: 0978/ 22167 - Ionuț și 0978/ 26566 - Lucian): "Ionuț: 17 ani, fan Megadeth. Corespundez doar cu fete cărora le plac Megadeth, Doors, INXS, M. Friedman și Porți de Fier. Lucian: 15 ani, fan Overkill. Corespundez cu fani Alice In Chains, Nirvana, Primus, Jane's Addiction, Ugly Kid Joe, F.N.M. Amîndoi sîntem în căutare de versuri și anume: "Killing Is My Business...", "No More Mr. Nice Guy", "Go To Hell" - Megadeth; "Persistence Of Time" - Anthrax; "Number Of The Best" - Iron Maiden; "Battle Hymns", "Into Glory Ride", "Hail To England", "Pleasure Slave" - Manowar; "Appetite For Destruction" - G.N.R.; "Garage Days...", "Blitzkrieg", "Am I Evil?" - Metallica; "Hero", "Close My Eyes" - Ozzy, precum și texte din repertoriul solistilor sau formațiilor: Cacophony, Joe Satriani, Yngwie J. Malmsteen, Doors, Led Zepelin, Marillion, Nirvana, Running Wild (fără "Death Or Glory"), Alice In Chains, Judas Priest, Faith No More, Ugly Kid Joe, Rod Hot Chili Peppers, Pearl Jam. Oferim 700de texte (Metallica, Sepultura, Manowar, Megadeth, Steve Vai, Kreator, Ozzy, Iron Maiden, Porți de Fier, G.N.R., Patricia Kaas). Ne-ar interesa și cîteva partituri de chitară - M. Friedman, J. Becker, Paul Gilbert, Dava Mustaine, Steve Vai, Joe Satriani. Oferim șapcă originală N.K.O.T.B. pentru trei postere cu Friedman sau Malmsteen".

INTERMEDIEM PRIETENII

STOIAN GEORGE (Aleea Orhideelor nr. 2, bl. D 4, sc.B, ap. 17, Constanța, cod 8700): "Doresc să corespundez cu toate fetele cărora le place muzica bună și în special rock-ul. Sînt brunet cu ochii căprui și cu plete. Idolul meu este James Hetfield. Mai ascult cu plăcere și Faith No More, Paradise Lost, Led Zepelin, Suicidal Tendencies.

COSTEA CONSTANTIN (Cartier Hipodrom, Aleea Soarelui nr.12, bl. C 6, sc. 3, ap. 34, et. 1, Brăila, jud. Brăila, cod 6100): "Sînt un rocker care ar vrea să corespundez cu oricine, mai ales cu fete, pe teme de rock și baschet. Preferințe muzicale: Queen, Metallica, Manowar, Accept, Iron Maiden, Morbid Angel, Sodom și Anthrax. Dețin versurile de pe "Metallica 91", "And Justice For All", "Master Of Puppets" - Metallica; "Hail To England", "Triumph Of Steel" - Manowar; "Horoscope" - Overkill și altele. Aș dori să obțin, însă: "The Years Of Decay" - Overkill, restul albumelor Manowar, "Attack Of The Killers B'S" - Anthrax, "Blessed Are The Sick" - Morbid Angel, orice din repertoriul Sodom, "Countdown To Extinction" - Megadeth și "Ball's To The Wall" - Accept.

POWER BEST (str. Suceava bl. 30, sc. A, et.3, ap.8, Roman, jud. Neamț, cod 5550): "Îmi place la nebunie muzica rock. Ascult cu plăcere Metallica, AC/DC, Queen, Jon Bon Jovi, Sepultura. Îi rog pe cei care-mi vor scrie să-mi trimită și o fotografie. Am pierdut adresele a doi prieteni cu care corespundam: Gabi Maștei - Bacău și Mihaela Iepure - Nășud. Dacă vor citi și ei aceste rînduri, îi rog să-mi scrie. Menționez că ne-am cunoscut la Slănic Moldova".

CIPRIAN SCRIBUBA (Lovrin nr. 222, jud. Timiș, cod 1957): "Am 20 de ani și ascult Ultravox, Pink Floyd, Ramones, The Clash, Sex Pistols și încă 22 de formații. Joc cu plăcere baschet și citesc cărți S.F."

IULIA GHICA (str. Alexandru cel Bun, nr.1, Căminul de Garnizoană, ap. 28, Brașov, jud. Brașov, cod 2200): "Doresc să corespundez cu tineri între 19 și 25 de ani, de preferință studenți în Brașov, brunet și cu ochii albaștri, verzi sau căprui. Eu am 1,65 m, 46 kg., păr castaniu, lung. Sînt născută pe data de 14 iulie 1974." **HIPPY SHAKE (str. Cerbului nr. 1A, Micălaça, Arad, jud. Arad, cod 2900):** "O pereche de ochi verzi, care au văzut strălucirea stelelor acum 14 ani, în zodia "Vărsătorului", ar citi cu plăcere scrisorile voastre, ale celor care se simt atrași de necunoscut, de mister, indiferent de preferințele muzicale". **CAMELIA VORNICU (Bd. Decebal bl. 92, sc. B, ap. 17, Piatra Neamț, cod 5600):** "Sînt o rockeriță foarte singură, fan Guns N' Roses și aș dori să corespundez cu un rocker adevărat care să mă înțeleagă și să mă accepte. Îmi mai plac: Led Zepelin,

Nirvana, Sepultura, Obituary, Judas Priest, Black Sabbath. Caracteristici: 16 ani, brunetă, păr lung, ochii verzi - căprui, "Vărsător", 1,64 m". **ADELA VALEO (str. Fundătura I Cernobora nr. 8, Lugoj, jud. Timiș, cod 1800):** "Vi se adresează o tină fanatică (cel puțin asta este părerea unora), singură și în căutarea unui prieten. Sînt fan Guns N' Roses și îi rog pe cei care dețin postere cu ei și mai ales cu Axl Rose, să-mi scrie. Cit despre mine ce pot să vă mai spun? Eventual că sînt șatenă, am 16 ani, 1,72 m, ochii verzi, și aparțin zodiei "Capricorn". Cam atît".

MIRELA SABĂU (Deva): "Anunțul meu a fost publicat. Am primit multe scrisori. Majoritatea celor care mi-au scris m-au rugat să le pun și o fotografie în plac, atunci cînd le răspund. Vi dați seama ce ar însemna. Atunci cînd v-am trimis eu scrisoarea pentru a-mi publica anunțul nu se cereau și fotografii. Oricum ideea este extraordinară. Aș mai dori să menționez că poza este pentru: Isti, Cristi, Dan R., Carmen, Tibi, Horace, Bogdan, Akin, Dani B. și pentru Nicole pe care o rog să mă sune la numărul de telefon 095/ 625205, pentru precizări".

MIOARA SANDU (sat Nărtești, com. Gohor, jud. Galați, cod 3636): "Am 15 ani, vreau să corespundez cu tineri care îndrăgesc muzica. Amănunte în scrisorile pe care vi le voi trimite". Anunțurile pentru "Intermediem prietenii" nu se plătesc încă. **CRISTINA BOȚOC (str. Traian nr. 19, ap. 8, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 3400):** "Aștept scrisori din partea fanilor Michael Jackson. Am 15 ani, sînt blondă cu ochii verzi și sînt înnebunită după acest "astru fără sfîrșit" și "rege al pop-ului". Promit să răspund tuturor celor care-mi vor scrie.

MOONSTONE (str. Unirii bl. 57, sc. C, et. 1, ap. 5, cod 3325 Alud, jud. Alba): "Fană Roxette. Doresc corespondență cu alți fani Roxette (care au și texte și nu trebuie "alimentați"). Doresc schimb de postere. Cer: Roxette; ofer: Metallica, Arnold Schwarzenegger, David Hallyday, Simply Red, D.M., Shakespeare's Sister, Right Said Fred, B. Springsteen, T. Cruise, Joe (NKOTB), Christopher Lambert, The Cure, Hammer, Genesis, M.J., Mr. Big, Nirvana, Army Of Lovers, Chesney Hawkes, Milli Vanilli, A.H.A., J. Roberts, S. Stallone, V. Ice, Eros Ramazzotti, U2, Iron Maiden, Freddie Mercury, Madonna, NKOTB, P.S. Boys, Scorpions, REM, Paula Abdul".

ANTOANETA ARDELEANU (str. Bodești nr.2, bl. 29 B, sc. E, ap. 177, sect. 2, București, cod 73512): "Am 17 ani. Deși citesc revista de aproximativ un an de zile, pînă acum nu am găsit pe nimeni care să aibă aceeași preferință cu a mea: Roch Voisine. Așadar, m-am hotărît să sparg eu gheața și să-i invit pe cei care dețin postere sau diverse informații cu și despre Roch, să-mi scrie. Posed textele melodiilor sale". Pînă acum am primit multe scrisori în care ideea publicării pozelor celor care doresc să corespundez era lăudată. Ești prima care nu ești de aceeași părere. În fond, e dreptul tău, dar noi vom proceda la fel și în continuare.

rubrică realizată de Orlanda Deladi

Să cântăm cu... sens

SNAP

EXTERMINATE

Can you feel
When the music starts to play
The rhythm of the music
And the body starts
To sway
Can you feel
When the music starts to groove
The rhythm of the music
And the body starts to move...

Exterminate!

Can you feel
When music starts to play
The rhythm of the music play
And the body starts
To sway
Can you feel
When the music starts to groove
The rhythm of the music
And the body starts to move...

Exterminate!

You'd be surprised with
What you might find
You'd be surprised with
What you might find
You'd be surprised with
What you might find
You'd be surprised with
What you might find

You'd be surprised with
What you might find
You'd be surprised
You'd be surprised with
What you might find
You'd be surprised

Can you feel
When the music starts to play
The rhythm of the music
And the body starts
To sway
Can you feel
When the music starts to groove
The rhythm of the music
An the body starts to move...

Exterminate!

DEPÊCHE MODE

I FEEL YOU

I feel you
Your sun it shines
I feel you
Within my mind
You take me there
You take me where
The kingdom comes
You take me to
And lead me through Babylon

This is the morning
Of your love

This just the dawning
Of our love

I feel you
Your heart it sings
I feel you
The joy it brings
Where heaven waits
Those golden gates
And back again
You take me to
And lead me
Through oblivion

This is the morning
Of our love
It's just the dawning
Of our love
I feel you
Your precious soul
And I am whole
I feel you
Your rising sun
My kingdom comes

I feel you
Each move you make
I feel you
Each breath you take
Where angels sing
And spread their wings
My love's on high
You take me home
To glory's throne
By and by

This is the morning
Of our love
It's just the dawning
Of our love

DE
ISAIA ADRIAN

Să ne bestializăm

În plină sesiune de examene, studenții constanțeni au avut prilejul unui bine-venit respiro, pus la cale de Liga Studenților de la Institutul de Marină Civilă Constanța, marcând astfel, printr-un spectacol desfășurat la Casa de Cultură, trei ani de la începutul nervos al acestui Institut.

Spectacolul, prezentat de Florin Silviu Ursulescu, a aruncat înfii în scenă câteva talente locale. Grupul de dans "Dangerous", în ciuda energiei pe care dansatorii au risipit-o, n-a spus nimic. Aceeași gimnastică ritmată, fără nici un sens, aceleași figuri văzute de sute de ori, aceleași priviri "periculoase", menite să nimicească totul în jur, aruncate pe sub șuvițele de păr lăsat artistic să fluture. Otilia, o nouă Frosă pe firmamentul muzicii pop, cu o voce anonimă, fără inflexiuni personale, ne-a făcut să ne tăvălim pe jos de rîs. Meritul n-a fost al ei, ci al versurilor cîntecelor. Primul vers care ne-a făcut să ne holbăm unii la alții întrebător a fost acela care ne anunța, în timp ce eroii melodiei se pregăteau să se sărute într-un luminis, că "Indiscret apare-un urs!" "Week-end cu surprize". Nici n-am apucat să ne dezmeticim că Otilia, consecventă, a mai trîntit un vers razant: "Tropical e sărutul tău, iubitule, / Cînd mă prinde / Este infernal" ("Tropical"). În sfîrșit, după ce-am băut oite-o "Tropicana" și ne-am mai revenit, după ce ne-am distrat ascultînd poantele lui Jean Paller (cele mai bune fiind conspectate din "Academia Cașavencu"), în scenă a apărut grupul "Pro Elvis", care a încercat să ne reamintească hit-urile celui care a fost "The King Of Rock'n' Roll". Dar cu un pian, o baterie și o singură voce cam greu să crezi iluzii și să produci furori.

Dar iată că FLÎSU dă semnalul și încep să intre invitații speciali, cei din grupa întii valorică. Apare Anca Turcașiu, mai frumoasă și mai proaspătă ca oricînd, dînd impresia, printr-un procedeu cunoscut doar de ea, că privește în ochi pe toată lumea, în același timp. Asta risipește orice reținere din partea publicului, care aplaudă frenetic. Momentul cel mai interesant a fost acela în care Anca, în toiul unei melodii duioase, cade în genunchi pe marginea scenei, întinde brațele marmoreene spre sunetistul care se afla la 30 cm de ea și începe să-i șoptească versurile care spuneau ceva de ochii albaștri ai iubitului. Sunetistul, om simplu, cu o barbă monahală, se fisticește, dezorientat, alegînd în final soluția cea mai rușinoasă dar și cea mai sănătoasă, părăsind sala vădit tulburat, pentru cinci minute. Pentru a definitiva ceea ce Anca începuse, apare în scenă Geo Bucur care, cu o siguranță uimitoare, pășește pe becuri

aprinse, sare pe cioburi de sticlă, doarme pe cuie și se lasă înțepat cu o sabie cît a lui Mahomed Cuceritorul de către partenera sa, care a arborat tot timpul un zîmbet enigmatic și sîngeros. Pentru a ne veni în simțiri după aceste senzații tari care s-au ținut lanț, intră în scenă Nicu Alifantis, un Phil Collins autohton, primit cu urale de către studenți. Nicu Alifantis, de astă dată fără chitara pe care de obicei o poartă ca pe o amuletă, a pregătit un program mai puțin romantic, dar mai dinamic. Probabil în urma experienței neplăcute de la precedentul concert în Constanța, Alifantis a preferat de această dată siguranța și acuratețea play-back-ului. Horațiu Mălăele, deloc modest ("Eu sînt unic", a declarat franc), deși a spus câteva monologuri pe care sala le-ar fi putut cu ușurință murmura în cor, într-atît sînt de cunoscute, are darul de a părea tot timpul spontan. Cu alte cuvinte, asta se numește talent, iar studenții au aplaudat în delir, minute în șir, pe acest original personaj, încă neelucidat. Formația "Timpuri Noi" care a încheiat spectacolul, s-a dorit vișina din vîrful tortului.

Dan Iliescu - "Timpuri Noi"

Adrian Pleșca, un pic didactic, dar plin de umor, a lansat îndemnul anarhic "Să ne bestializăm!", primit cu bucurie de toată lumea. S-au cîntat melodiile de pe albumul "Timpuri Noi". În aplauzele dintre melodii, fanii din sală încercau să sugereze celor de pe scenă următorul cîntec, cele mai cerute fiind "Tanța", "Stan" și "Perfect". Dirijată de Adrian, la un moment dat întreaga sală cînta "Cu nămol, cu nămol, cu nămol / Mă dau pe corpul gol". De altfel, Dan Iliescu, autorul versurilor, dă dovadă de o inspirație hrănită de-a dreptul cu LSD, promovînd sugestia năstrușnică de genul "Betonul patriei te-așteaptă / Pickhammerul să-nfigi" ("Stan"). Totul s-a terminat cu țipetele fanilor care scandau "per-fect", "per-fect"...

Diana Căpășină
(Constanța)

Calm relativ la Alexandria

S-a înființat filiala Fan-Clubului Mihaela Runceanu. Continuă turneul grupului Epilog alături de soliști (deținători ai Trofeului concursului "Ghiocelul de aur") Nicușor Lină și Anca Cristian. În topul local în frunte se află Gheorghe Gheorghiu ("Unde dragoste nu e, nimic nu e") și respectiv Black ("Wonderful Life").

Juliana Mirela Cîrnaru

SOUNDTRACK-UL ȘI IMPACTUL SĂU ASUPRA PUBLICULUI DE-A LUNGUL TIMPULUI

Clasamentul de albume al revistei BILLBOARD și cel al filmelor, VARIETY, au devenit unul și același de la mijlocul lui decembrie 1992, cînd în fruntea primului s-a "cășărat" soundtrack-ul filmului "THE BODYGUARD" - Various (Arista), dînd cu piciorul LP-ului aparent invincibil al lui Ice Cube, intitulat "Predator".

Lucrul acesta ar părea cît se poate de obișnuit, dacă ne gîndim că în BILLBOARD au mai poposit soundtrack-uri la filme ca: BOOMERANG, BEAUTY AND THE BEAST, SISTER ACT, SINGLES, PURE COUNTRY, HONEYMOON IN VEGAS, ALLADIN, THE LAST OF THE MOHICANS și se pregătește pentru asalt THE BRAM STOCKER'S DRACULA și HOME ALONE 2.

Dar poate mai puțin cunoscut faptul că această dominație a Hollywood-ului în industria discului are o vechime foarte mare. Soundtrack-urile care aduc astăzi milioane de dolari (în plus față de încasările din BOX OFFICE ale filmelor a căror muzică o prezintă), nu sînt deloc un fenomen recent pe piața discului.

Încă din 1948, cînd casa Columbia edita primele LP-uri, muzica de film făcea cozi imense în fața magazinelor specializate.

Într-o epocă în care aparatul video nu se impusese, simplul cetățean dorea să-și prelungească

satisfația pricinuită de vizionarea unui film bun la cinema prin audierea muzicii acestuia în intimitatea locuinței.

Poate pare puțin ciudat, dar cel mai bine vîndut album al anilor '50 nu a fost vreunul de-al lui SINATRA sau ELVIS, ci mai degrabă soundtrack-ul filmului SOUTH PACIFIC, care s-a menținut pe primul loc al clasamentelor americane timp de 31 de săptămîni, înlăturînd alte cîntece prezente pe coloane sonore de film, cum ar fi "LOVE ME OR LEAVE ME" (cu Doris Day, a stat 17 săptămîni pe locul 1), "AROUND THE WORLD IN 80 DAYS" (10 săptămîni), "LOVING YOU" (10 săptămîni), "OKLAHOMA" (doar 4 săptămîni pe locul întii, dar 229 săptămîni în TOP 40!), "THE KING AND I" (o săptămîină pe locul 1) și "BLUE HAWAII" (20 de săptămîni).

Anii '70 au fost marcați de o oarecare pauză, deși "SATURDAY NIGHT FEVER" a făcut o figură frumoasă prin clasamente.

Aceeași situație survine și în anii '80, cînd doar capodopera lui Michael Jackson, "THRILLER", a reușit să depășească "PURPLE RAIN" și "DIRTY DANCING".

Avînd un impact așt de mare asupra publicului, soundtrack-urile au devenit obiecte de colecție, fiind foarte căutate și datorită pieselor cu care contribuie unii artiști la coloana sonoră a unui film și care nu sînt

incluse ulterior pe vreun album al respectivului cîntăreț, sau extrase pe single.

Acest gen de "soundtrack-uri de colecție" este cu așt mai căutat cu cît este mai rar. Astfel, sînt foarte cerute soundtrack-urile unor filme fără succes în BOX OFFICE, care sînt retrase imediat de pe piață.

Recent, o revistă americană dezvoltă cititorilor că soundtrack-ul filmului "VALLERY GIRL" scos în 1983 în Marea Britanie face acum bani în Statele Unite doar pentru faptul că cei de la EPIC n-au reușit să lanseze propria versiune a discului, cu nume ca THE JAM, SPARKS sau BANANARAMA, acesta circulînd doar pe un mini-album de șase piese, editat de Roadshow Records.

Apropo de soundtrack-uri rare! Conduce la această categorie coloana sonoră a filmului "CAIN MUTINY", care este fără îndoială cel mai rar soundtrack din lume, cu muzica scrisă de Max Steiner. Discul nu a fost niciodată pus în vînzare, datorită presiunilor comerciale și la cererea expresă a autorului muzicii. În 1954, majoritatea albumelor presate au fost distruse, dar cîteva copii LOC 1013 au "scăpat" de la masacrul, și nu-i de mirare dacă vor apare mai devreme sau mai tîrziu în cadrul vreunei licitații cu prețuri de plecare de la 10.000 în sus. De dolari, desigur.

Lucian Pîrvoiu

Sinceritatea zăpezii

Mass-media a acordat mai puțină importanță în acest an Serbărilor Zăpezii.

Cu toate acestea tinerii au fost pe baricade sosind răbdători, la oboseala drumului, din toate colțurile țării. Era și firesc să fie așa ținînd cont că au "brodat" atractivul concurs trupe și interpreți îndrăgiți. Curajoase ca întotdeauna în deschidere au cîntat fetele de la SECRET primite acceptabil de public.

Desfășurarea pusă la punct de organizatori a urmat cursul unui șnur de mărțișor, mai precis o probă din concurs, o apariție pe scenă. Concursul a fost cîștigat de echipajul județului Brașov, de

"Divertis" la conferința de presă și aplaudă pe ziaristi

cealaltă parte și-au disputat înțietatea în inima celor prezenți Mircea Baniciu cu cîteva piese de pe LP-ul "Secunda II", Nicu Alifantis care a prezentat o avangardă a discului ce a apărut "La Toji Baladist". Cine putea să încheie prima repriză mai bine decît grupul DIVERTIS?

După o scurtă pauză au sosit greii IRIS și COMPACT. Cristian Minculescu a fost salutat

Fetele de la "Secret" pe scările hotelului de la Izvorul Mureșului

cu căldură de fani. Unii dintre ai au vrut desigur să pară mai originali exprimîndu-și "sincera admirație" prin albul bulgărilor de zăpadă.

Trupa COMPACT a fost supusă unui tir de "sinceritate" greu de înțeles. Au cîntat și o piesă în primă audiere "Toamnă în sufletul meu" pe lîngă cele cunoscute. Cucerit de frig și muzică Mircea Baniciu l-a secondat pe Leo, demonstrînd astfel solidaritatea acceptării "admirației" publicului.

Nu trebuie uitați parașutiștii care s-a străduit să ne încinte ochii cu plutirea tricolorului deasupra pîrții.

Chris Samy

Terminatorii la Oradea

Joi 18 februarie "caravana" condusă de Florin Piersic senior a poposit pentru două spectacole la Sala Sporturilor devenită neîncăpătoare cu acest prilej. S-au împărțit mărțișoare din aur, glume, felicitări. Casa de bilete a fost luată cu asalt multe zile înainte show-ului astfel încît, în ziua cu pricina, a fost coadă doar la autografe.

Mircea-Radu Popa

FĂRĂ UMOR DE LA HUMOR

În nr. 9 Gabi Gomboș rîlata despre grupul Axiome din Gura Humorului. Primim de la Daniel Leșnician din localitate o veste mai puțin veselă. "Nimeni nu a oferit o șansă acestui grup, care la această oră (5 martie) s-a dezmembrat. Trei componenți au plecat să-și încerce norocul peste graniță.

IT'S RAP TIME

Adevăr înseamnă "a ști", iar "a ști" înseamnă în mare măsură și matematică.

Ce putem să concluzionăm după citirea articolului scris de domnul Umanschi într-unul din numerele trecute ale săptămânalului "Pop Rock & Show"? Nu putem să concluzionăm nimic dar putem fi bucuroși că cineva s-a oferit să ne învețe că rap-ul, mizerabilul, s-a născut ca un fel de refulare, iar procentul lui de originalitate este aproape nul, el rezumându-se la răstiri monosilabice și pe deasupra, nesimțitul de el, se mai și răstoiește la bietul auditoriu, care este printre altele complexat de o vină imaginară. Zang!

Pătimaș domnul Umanschi, dar prea puțin interesat sau poate obosit să încerce să cunoască modul de a trăi, de a simți, de a gândi al altor oameni, de altă culoare, dintr-o altă zonă, dintr-un alt mediu, cu o altă istorie.

Acum, pentru liniștirea spiritelor încinse, să spunem că rap-ul are și el propriile sale reguli de concepție, iar acesta este primul semn al originalității sale. În ceea ce privește instrumentația, este arhicunoscut deja faptul că principala sursă o constituie "samplingul", numiți-l chiar și "furt", al unor pasaje muzicale de pe discurile mai vechi și mixarea acestora pe un ritm specific afro-american.

Foarte important de precizat este faptul că rap-ul reprezintă o prelungire firească a muzicii negre americane: blues, jazz, soul, funk. "Furtul" respectiv, samplingul, folosit azi pe scară largă nu numai în rap, poate fi echivalat cu întoarcerea tinerilor negri americani la rădăcini, la muzica părinților, bunicilor și străbunicilor lor. Să nu uităm că rap-ul a luat amploare în a doua jumătate a anilor '70, într-o perioadă de relativă monotonie în muzica de

dans. În acea perioadă podeaua de dans era dominată de muzica disco produsă în special pentru urechile albilor, iar rap-ul a constituit pentru negrii ghetto-ului new-york-ez întoarcerea la groove, la swing, la profunzime. Cine va putea pătrunde următoarele două definiții va înțelege că rap-ul este muzică și, mai mult, este un produs natural, o ramură din arborele genealogic al muzicii afro-americane.

Aceste două definiții sînt extrase din lucrarea "Dicționar de Jazz" al cărei autor este Mihai Berindei, unul din pionerii și promotorii jazz-ului la noi în țară, un adevărat iubitor al cîntecului negru.

● **Swing** (balansare) - factor de natură emoțională care rezultă din relația emisiune - percepție, dintre muzician și auditor, ca urmare a manierei specifice de tratare a timpului muzical. Element vital al muzicii de jazz, swing-ul este acea calitate a execuției, care produce auditorului o continuitate și imperioasă tentativă de conciliere a dualității existente între timpii melodiei (ce conțin în permanență o oarecare libertate ritmică) și timpii riguros egali ai ritmului de bază. Efectul rezultă în general, din continua alternare a unor scurte stări de tensiune cu stări de detentă. Un muzician care cîntă cu swing rămîne pe alocuri în urmă față de ritmul de bază, pentru a cărei păstrare nu depune nici un efort vizibil, ci cîntă cu o totală relaxare și o deplină siguranță. Swing-ul depinde de interpret, de stiluri și epoci, fiind condiționat de caracterul și precizia atacului, accentuarea contratimpilor, iar execuțiile melodice instrumentale și vocale, de inflexiuni ale intonației, de frazarea, de felul în care cîntărețul își plasează silabele pe timp. Swing-ul este întotdeauna

întreținut, exaltat, adus la paroxism prin execuția dinamizatoare a secției ritmice. Sinonime: jive, rock (termen ieșit din uz).

● **Groove** (in the ~) (în făgaș) - termen ce arată că un solist sau o formație și-a găsit echilibrul ritmic, condițiile optime climatului muzical și ale swing-ului.

Am lăsat aceste două definiții intacte, așa cum le-a scris domnul Mihai Berindei, referindu-se la jazz, pentru că sînt deosebit de clare, revelatoare, și sînt valabile pentru toate genurile și subgenurile muzicale ce și-au rădăcinile adînc înfipte în pămîntul african. În aria rap-ului, swing-ul se comportă astfel: un D.J. este bun atunci cînd este în "făgaș" și ajunge la swing, lucru realizabil numai prin găsirea și mixarea de ritmuri diverse, foarte grase și dinamice și samplarea (eventual manuală) unor pasaje cu swing de pe discurile de jazz, soul, funk, plus adăugarea unor efecte speciale dinamizatoare: scratching, chumping, transforming.

Rap-erul ajunge să aibă swing atunci cînd, prin felul său de a potrivi cuvintele, de a le mesteca reușește să-și transforme glasul într-un adevărat instrument muzical (melodic și ritm).

Încheiem aici prima parte dintr-o serie, sperăm cît mai lungă de articole despre muzica rap și îl vom cita în încheiere, pe Jimmy Hendrix (oare de ce într-o lume a chitariștilor albi a reușit să se impună, fără puțință de tăgadă, un negru?) "This is a world of lead guitar players, but the most essential thing to learn is the time, the rhythm".

Bogdan Bosoanță
Bogdan Untea
Sebastian Guț
(Fundatia Corrupted Morals)

De cum a apărut, rap-ul a fost criticat în mod constant reproșându-i-se, cel mai des, o așa zisă lipsă de originalitate. Defăimători s-au găsit destui și la el acasă, ce să mai vorbim de Europa care se mulțumește să privească suprafața fenomenului cultural al tinerilor negri și latini

americani, neobosindu-se să-i caute rădăcinile, motivația, suportul. Este un lucru îmbucurător că domnul Petru Umanschi aduce în discuție fenomenul pe care-l reprezintă muzica rap. Dar este trist faptul că dînsul face o serie de afirmații fără a se sprijini cîtuși de puțin pe demonstrații solide.

Vanessa Paradis

(Natural High / I'm Waiting For The Man / Silver And Gold / Be My Baby / Lonely Rainbows / Sunday Mondays / Your Love Has Got A Handle On My Mind / The Future Song / Paradis / Just As Long As You Are There / Gotta Have It)

Acest disc ar fi trebuit să reprezinte pentru Vanessa Paradis biletul de intrare în lumea bună a muzicii. Din păcate pentru ea, dar și pentru noi, alegerea ca producător și principal compozitor a lui Lenny Kravitz s-a dovedit neinspirată.

Colaborarea dintre cei doi s-ar fi putut limita la "Be My Baby" și totul ar fi fost O.K., însă Lenny Kravitz și-a lăsat amprenta pe întregul album: unele piese sînt orchestrate sofisticat și devin obositoare încă de la prima ascultare, iar chităriile, mai ales bass-ul, sînt deseori stresante.

Pe disc se simt influențe blues, jazz și chiar gospel (la "Just As Long As You Are There"). Temele cîntecelor diferă, majoritatea fiind, firească, de dragoste. Bineînțeles că nu putea să lipsească protestul față de lumea rea în care trăim ("Silver And Gold") și nici mesajul pacifist adresat generațiilor viitoare ("The Future Song"). Ultima piesă, "Gotta Have It", este și cea mai hilară, Vanessa Paradis cîntînd, n-o să vă vină să credeți, chiar despre Lenny Kravitz.

"Be My Baby" este singurul cîștig al solistei după acest experiment. Piesa este chiar o per-

formanță pentru americanul Kravitz, momentele de (reală) inspirație fiind destul de rare de-a lungul activității sale muzicale (merită de reținut colaborarea cu Madonna la "Justify My Love" și, cu indulgență, "It Ain't Over 'Till It's Over", care s-a bucurat de succes în S.U.A.)

În ce privește viitorul artistic al Vanesei Paradis, să fim optimiști. Nimeni nu o împiedică să ia un nou start, peste un an sau doi. Totuși ar fi de preferat să apeleze la niște compozitori serioși. (5).

Dan Plocon

Side One: 1. The Ballad Of Peter Pumpkinhead/ 2. My Bird Performs/ 3. Dear Madam Barnum/ 4. Humble Daisy/ 5. The Smartest Monkeys/ 6. The Disappointed/ 7. Holly Up On Poppy/ 8. Rook/ 9. Crocodile

Side Two: 1. Omnibus/ 2. That Wave/ 3. Then She Appeared/ 4. War Dance/ 5. Wrapped In Grey/ 6. The Ugly Underneath/ 7. Bungalow/ 8. Books Are Burning.

Se spune despre cei de la X.T.C. că ei alcătuiesc un burete uriaș care absoarbe tot ceea ce este mai bun în muzica pop. Afirmația nu este gratuită și dacă nu mă credeți, ascultați precedentul lor album - ORANGES & LEMONS, datat 1989. Discul conține foarte multe referiri la Beach Boys și Beatles, iar în ciuda bizareriei materialului sonor pe care-l include, ORANGES & LEMONS a fost considerat de cea mai mare parte a celor avizați ca fiind albumul anului 1989 la categoria rock - alternativ, avînd un ecou comparabil cu acela al magnificului DISINTEGRATION, poate cea mai mare reușită a grupului The Cure.

Dar niciodată infuzia de 60's pop n-a fost mai evidențiată ca în NONSUCH, acest ultim album de 63', lansat anul trecut la casa de discuri Geffen. Lucrurile n-ar fi luat o turnură atît de interesantă dacă asupra celor 17 cîntece înscrise pe disc nu și-ar fi pus amprenta fostul producător al lui Elton John, pe numele său Gus

XTC - "Nonsuch"

un cîntec perfect susținut de un refren care te face să-ți pierzi capul, iar piesa care urmează, "The Ugly Underneath", este o capodoperă de numai 3 minute, un art-song în care și se pare că și-au fixat rendez-vous David Lee Roth, Gary Numan și W.A. Mozart. Et pour la bonne bouche, "Books Are Burning", după modesta mea părere fiind cea mai izbutită piesă a discului, o reușită datorată atît liniei melodice de excepție, cît și versurile cu totul și cu totul deosebite, inspirate fără dar și poate de afacerea "Versetelor satanice" ale lui SALMAN RUSHDIE.

Nu am nici timpul și nici răbdarea necesară trecerii în revistă a întregului disc. De altfel nu acesta este scopul acestei rubrici, pentru că analiza atentă a fiecărei piese, urmată de verdictul final vă va aparține vouă, cititorilor, după ce în prealabil veți fi ascultat LP-ul la V.N.D.

Pot să vă reamintesc însă că acest album brilliant a fost nominalizat pentru GRAMMY la categoria "Best Alternative Music LP".

Componenta X.T.C.:
ANDY PARTRIDGE - voce, chitară, percuție, tamburină, clape, shaker.
COLIN MOULDING - voce, chitară bass
DAVE GREGORY - voce, chitară, clape, clopote etc.
Horia Stănescu

CAMEL JAZZ ALIVE SUMMIT

conferință de presă

Miercuri 4 martie la Hotel București a avut loc prima conferință de presă destinată informării mass-mediei cu date despre Galele "Camel Jazz Alive Summit". Acestea vor avea loc în zilele de 6-7-8 aprilie la Sala Mare a Palatului. Organizatori și producători Video Music Production (Valerian Mares) și Radio Televiziunea Română, iar manager artistic Mihai Godoroja. Recitalurile vor fi susținute de Chick Corea - pian solo, Flora Purim ca invitată a formației Airta Moreira & Fourth World Band, Sam Rivers - Barry Altschul Quartet, James Blood Ulmer & Blues Experience, Tommy Smith

Johnny Răducanu, Marius Pop, Mircea Tiberian, Anca Parghel. J.Răducanu a făcut o prezentare elogioasă personalității lui C. Corea și firmei Camel, insistând pe frumusețea culorii sale dominante, galbenul. Se precizează că "prioritate la informații va avea Evenimentul zilei".

Florin S. Ursulescu întreabă: "Atunci noi, de la celelalte publicații, ce mai căutăm aici?". Răspuns: "Prin fax, toate publicațiile vor primi la timp informațiile solicitate, discografie, interviuri, etc." Sonorizarea sălii, sunetul radio și TV vor fi făcute de firma Edgar Surin Music Production care primește pentru

asta 22 milioane lei. Celelalte onorarii sînt confidențiale, dar majoritatea vor fi plătite de firma Camel. Prețul biletului de intrare pe seară va fi de 2.000 lei și se vor vinde o singură dată pentru toate trei seriile sub formă de abonament. Concertele vor începe la ora 17,00 și se vor încheia în jurul orei 24,00. Fiecare formație va avea la dispoziție cca.60 minute pentru un recital. Radio Televiziunea Română nu va transmite nimic în direct, va prelua, difuzînd recitalurile în emisiuni ulterioare.

Am întrebat și noi dacă există vreo legătură între programarea acestor Gale la începutul lui aprilie și aminarea tradiționalului festival de la Sibiu, de la sfîrșitul lunii martie, la sfîrșitul lunii aprilie.

Răspuns: "Nu". Dacă prin cele două evenimente importante ale anului, Contest Jazz Festival la finele lui octombrie și aceste Gale de la începutul lui aprilie "capitala jazzului" din România se mută la București. Răspuns: "E bine să avem în jazz cît mai multe capitale". Se știe că C. Corea excellează în formula de Trio Akoustic sau Electric Band. Venind la București doar solo, întrebăm, nu vine doar cu "o mîna"? Răspunde J.Răducanu: "C.Corea are 1000 de degete și 1000 de mîini." Întrebarea lui Dan Schwartz de la Radio Delta "Dacă J.Răducanu n-ar vrea să cînte la două pianе cu C. Corea". Răspuns J.Răducanu: "E minunată ideea, dar eu sînt cetățean român și n-am

dreptul la "hirtii cu Washington!"; C. Corea e cetățean american. Poate o să ne jucăm la patru mîini dar nu cred că voi putea cînta cu el. Eu sînt un clasician, iar el e un contemporan".

Vor fi realizate o serie de emisiuni "promotion" la Radio și Televiziune. Accreditările pentru presă se vor oferi "în funcție de... cum se va scrie despre acest eveniment... nu bine sau rău" a precizat dl.Mares, "ci corect".

Reprezentantul firmei Camel a spus că e încîntat să sponsorizeze acest eveniment și găsește interesantă asemănarea între inspirația desenului ce reprezintă țigările acestei firme și inspirația din jazz.

Alex. Șipa

HELLO! I'M CHICK COREA!

Sînt efectiv puțin aceia care să fi mărcat contribuția majoră la definirea jazz-ului contemporan. Cel mai mare, indubitabil, rămîne regretatul Miles Davis, care și-a înscris autograful novator pe geneza stilurilor "cool", "neo-bop", și, la finele anilor '60, "fusion". Cîțiva iluștri pianisti contemporani i-au fost în acest an parteneri - Joe Zawinul, Herbie Hancock ca și, înlocuindu-l pe acesta din urmă menționat, în septembrie 1968, la înregistrarea discului "Miles de Kifimandjaro". Chick Corea, fiecare dintre ei a avut și contribuția să arbe un cuvînt greu de spus în evoluția genului. Acceptarea de către CHICK COREA a invitației de a fi prezent la București în contextul Festivalului "Camel Jazz Alive Summit" din 6-8 aprilie, capătă dimensiunile unui eveniment care pentru jazzmanii - fără nici o exagerare - înseamnă ceea ce a constituit pentru iubitorii muzicii pop prezența lui Michael Jackson!

PREMIZE

Anul 1941 l-a adus pe lume pe Armando Anthony Corea într-o familie în care muzica exista prin activitatea profesională a tatălui, trompetist, primul dascăl al copilului căruia a început a-i desluși tainele sunetelor încă de la 6 ani. La 25 de ani, tînărul cînta deja alături de Stan Getz iar în 1967, dobîndea o timpurie notorietate odată cu înregistrarea discului "Sweet Rain" împreună cu bass-istul Ron Carter și bateristul Grady Tate, în aceeași perioadă afirmîndu-se la distinsul club Village Vanguard în înfîiniri jam session cu muzicieni de statura artistică a unor Dizzy Gillespie, Pepper Adams, Richard Davis, Mel Lewis, Elvin Jones (cu acesta a apărut pe genericul albumului "Jazz For A Sunday Afternoon"). Și a venit anul 1968, anul consacării alături de Miles Davis, pianistul reprezentînd de acum un nume. Era deci timpul să devină la rîndu-i, leader de grup - a fost inițial un trio cu doi apreciați coechipieri, bateristul Dave Holland și bateristul Barry Altschul (și el va apare la București în amintitul Festival!), trio care prin adăugarea saxofonistului-flautist-clarinetist Anthony Braxton, se metamorfozează în combo-ul "Circle", aplaudat în această formulă de componentă și la Paris, în februarie 1971. La perioada fecundă a anilor '70 și următorii, ne vom referi în capitolele...

PERFORMANȚE

Neîndoielnic, Armando Anthony "Chick" Corea contează de peste două decenii printre exponenții de prim rang ai pianului în jazz. Între altele, nu întîmplător a fost desemnat ca autor, comper și ilustrator "în direct" pe clapele în alb și negru, al emisiunii TV descriînd evoluția instrumentului, sub titlul "Piano Legends"! Mai mult decît atît, putem vorbi despre plurivalența preocupărilor sale în domeniile compoziției, ale aranjamentului, despre faimoasele grupuri proprii fie ele "Return To

Forever", "Chick Corea Elektrik Band" sau "Chick Corea Akoustic Band".

Ceea ce îl reliefează însă ca pe un "primus inter pares" printre contemporanii de marcă rămîne ideea introducerii în jazz a inflexiunilor spaniole, desigur, raportate la originea lui etnică. Atît de cunoscutele sale compoziții "La Fiesta", "Armando's Rumba" (din dublul LP "My Spanish Heart") dar mai ales "Spain" (temă inclusă în discul "Light As A Feather" la înregistrarea căruia i-a avut colaboratori-instrumentiști pe Stanley Clarke - bass, Lenny White - baterie și ca vocalistă pe brazilianca Flora Purim, și ea invitată la Camel Jazz Alive Summit!) s-au impus definitiv în repertoriul internațional de standard-uri, fiind preluate,

reinterpretate pe sute de scene de concert, de festival, de club, de către muzicieni de pe toate meridianele. Pulsatției cu adevărat fulminantă a ritmurilor îi corespund, în replică melodică, trasee de sunete minunate inspirate, originale, veritabile caligrafii sonore. Chick Corea, arhitectul neîntrecut al structurii temelor sale, se dovedește deopotrivă un redutabil constructor de edificii muzicale în aranjamente savant arborescente, de o complexitate uneori barocă. Aceleași disponibilități nu doar pentru coloristica timbrală dar și pentru rafinate texturi armonico-ritmice conducînd la uimitoare supraetajări sonore sînt probate și în discuri întrucîtva mai comerciale (întotdeauna însă de bun gust) precum "Music Magic" (parteneră vocală și la keyboards - Gayle Moran) sau în alcătuirii aparte ca straniul album "Madhatter" datat 1978, în care apar alături de secție ritmică și suflători, instrumente cu coarde.

Am vorbit de imixtiunea inflexiunilor iberice în jazz. Un al doilea argument al originalității lui Chick Corea îl reprezintă cercetările ca și practica efectivă în concretizarea instrumentală, privind sound-ul electronic, muzicianul defrișînd în jungla sunetelor arii ale insolitului; de aici importanța personalității sale pentru fenomenul "fusion" din jazz-ul contemporan. Incursiunea sa în lumea de irizație a sintetizatoarelor - fie ele portabile ori stabile, coordonate sau nu de computer -

s-a concretizat, din 1985 (el primind "cale liberă" din partea susținătorilor grupului de producători GRP - Grusin / Rosen Productions) prin apariția pe firmament a grupului "Chick Corea Elektrik Band" - în nucleul căruia s-au lansat doi tineri în vîrstă de abia 25 de ani, bateristul Dave Weckl și bass-istul John Patitucci. Au fost editate astfel, albumele "The Chick Corea Elektrik Band" (1986), "Light Years" (1987), "Eye Of The Beholder" (1988), "Inside Out" (1990), "Beneath The Mask" (1991), - unele dintre piesele acestor discuri devenind obiect pentru clip-uri video. Electronica dialogînd cu ritmurile, influențe diverse - jazz, rock, funk, salsa, în interpretări impecabile sub aspectul tehnicii instrumentale, uneori însă muzica fiind prizoniera formulelor calculate, premeditate, în detrimentul spontaneității improvizatorice. Nu estimăm drept o manifestare de eclecticism faptul că Chick Corea a revenit periodic la fascinația "acustică" a pianului Bösendorfer și la cuceririle jazz-ului post-bop. Impresionantul album "Now He Sings, Now He Sobs" (anterior înregistrat cu Miroslav Vitous - bass și Roy Haynes - baterie) definitiv pentru discografia muzicianului, a fost continuat pe o linie de filiație "mainstream" cu

dublul LP "Trio Music" (înregistrat în noiembrie 1981 la Casa ECM, cu aceeași parteneri ca și în discul înainte menționat), cu setul de înregistrări "Chick Corea & Bennie Wallace Trio" (alături de saxofonist - Eddie Gomez - bass, Dannie Richmond - baterist, datat 1982). Ca pentru a sublinia benefica dualitate a investigațiilor sale, Chick Corea oferă din 1989 cealaltă față a trio-ului cu Weckl și Patitucci, lansînd "Chick Corea Akoustic Band" cu implicații atît în natura sunetului cît și în caracterul muzicii, mai apropiată de esența jazz-ului. Vorbînd de performanțe, se cuvin a fi amintite realizări de tandem - acel regal pianistic-acustic "live" memorat în dublul LP "An Evening With Herbie Hancock And Chick Corea" din 1978 și "Cristal Silence" - impresionant disc înregistrat la Oslo, în noiembrie 1978, împreună cu vibrafonistul Gary Burton. Și fiindcă invitatul nostru de onoare va concerta la București solo și "acoustic" să nu uităm "Piano Improvisations" - vol. I și II apărute sub sigla ECM, avînd pe frontispiciu cuvintele lui Chick Corea: "This music was created out of the desire to communicate and share the dream of a better life with people everywhere".

Florian Lungu

Listă subiectivă, non exhaustivă

În ziua de azi, datorită multitudinii de informații, simțul selectiv al omului s-a dezvoltat foarte mult. Se poartă clasamentele, topurile, sondajele. Noi vă oferim o selecție medită de motive și personaje din filmele anului trecut, pe care am extras-o, la rîndul nostru, din paginile revistei franceze "Studio".

Alcoolici: Marie Trintignant ("Betty"), Jean-Paul Belmondo ("L'inconnu dans la maison"), Sean Connery ("Medicine Man"), Tom Hanks ("Une équipe hors du commun").

Armele crimei: spărgător de gheață ("Basic Instinct"), foarfece ("Dead Again"), cîrlig ("Hook"), glonț ("JFK"), haltere ("Sang chaud pour meurtre de sang froid"), dinți ("Cape Fear"), lanț ("Max et Jérémie"), urlet ("C'est arrivé près de chez vous"), toc cui (JF partagerait appartement").

Călătorii în timp: - înapoi ("La belle histoire", "Dead Again", "Fried Green Tomatoes", "Prince Of Tides", "For The Boys", "Indochine", "Lunes de fiel") în viitor ("Freejack").

Cinema în cinema: documentar ("Aux coeurs des ténèbres"), hollywoodian ("Bugsy"), parodic ("The Player"), mafioso (In The Soup), satiric (Hollywood Mistress").

Cîntăreți actori: Mick Jagger ("Freejack"), Bette Midler ("For The Boys"), Johnny Hallyday ("La gamine"), Sinead O'Connor ("Hush-A-Bye-Baby"), Barbra Streisand ("Prince Of Tides"), Elsa ("Le retour de Casanova"), Whitney Houston ("Bodyguard"), Patrick Bruel și Jacques Dutronc ("Toutes peines confondues"), Gipsy Kings ("La belle histoire").

Continuări: "Lethal Weapon 3", "Alien 3", "Star Trek VI", "Batman Returns", "Blue, l'orchidée sauvage 2".

Vase: galionul Căpitanului Cîrlig ("Hook"), iaht ("Cape Fear"), pachebot ("Lunes de fiel"), caravelă ("1492"), bac ("L'amant"), pirogă ("The Last Of The Mohicans"), șalupă ("Patriot Games").

Dans: mambo ("Mambo Kings"), paso doble ("Ballroom Dancing"), tango ("Indochine"), vals ("In The Soup"), danzon ("Danzon"), cha-cha-cha ("Sexes Faibles").

Cupluri masculine: virile ("Lethal Weapon 3"), îndrăgostite ("My Own Private Idaho") ucigașe ("Max et Jérémie"), de amantzi ("Les nuits fauves"), stăpîn și valet ("Le retour de Casanova").

Ecologie: glacială ("Au sud du Sud"), tropicală ("Medicine Man"), romantică ("Far And Away").

Efecte speciale: fantomele ("Truly, Madly, Deeply"), apariția calului ("Twin Peaks"), Meryl Streep care-și pierde mințile iar Goldie Hawn - greutatea ("Death Becomes Her"), talia Juliei Roberts ("Hook").

Explozii: a unui imobil ("Lethal Weapon 3"), a unui apartament ("Max et Jérémie"), a unui Rolls ("Patriot Games"), a unui vapor

("Bodyguard").

Eroi în carne și oase: Bugsy Siegel ("Bugsy"), Dutch Schultz ("Billy Bathgate"), Stalin ("Le cercle des intimes"), toți protagoniștii afacerii Kennedy ("JFK"), Franz Kafka ("Kafka"), Casanova ("Le retour de Casanova"), Jack Ruby ("Ruby").

Indieni: navajo ("Le vent sombre"), mohicani și huroni ("The Last Of The Mohicans"), pawnees și sioux ("Dancing With Wolves", versiunea integrală), caraibieni ("1492").

Medici: bolnav ("The Doctor"), debutant ("Doc Hollywood"), șarlatan ("Death Becomes Her"), devotat ("La peste"), pocăit ("City Of Joy"), circotaș ("Medicine Man").

Psiho-ucigași: Sharon Stone ("Basic Instinct"), Derek Jacobi ("Dead Again"), Robert De Niro ("Cape Fear"), Rebecca de Mornay ("The Hand That Rocks The Cradle"), Danny De Vito ("Batman Returns").

Recorduri: 200.000 exemplare vîndute (dublu disc de aur) cu banda sonoră a filmului "Tous les matins du monde", semnată de Jordi Savall; 56000 de intrări pentru "The Beauty And The Beast", în Franța, la 2 săptămîni de la premieră și un milion de casete vîndute din prima zi în SUA.

Scene erotice: macroscopice ("L'amant"), toride ("Blue, l'orchidée sauvage 2"), acrobatic ("Tocuri înalte"), sado-maso ("Lunes de fiel"), pe marginea prăpastiei dintre viață și moarte ("Basic Instinct").

Scene memorabile: scena seducției dintre Robert De Niro și Juliette Lewis ("Cape Fear"), picnicul pe un teren militar (atenție! - în "Balanta" lui Lucian Pintilie), prima întîlnire dintre Warren Beatty și Annette Benning ("Bugsy"), Bruce Willis cu picioarele în ciment ("Billy Bathgate"), declarația de dragoste a lui River Phoenix către Keanu Reeves ("My Own Private Idaho"), planul-secvență de deschidere ("The Player"), montajul ("JFK").

Scene de menaj: mitice (Warren Beatty și Annette Benning în "Bugsy"), gastronomice (Al Pacino și Michelle Pfeiffer în "Frankie & Johnny"), pasionante (Catherine Deneuve și Vincent Perez în "Indochine"), mute (William Hurt și Cristine Lahti în "The Doctor"), isterice (Romane Bohringer și Cyril Collard în "Les nuits fauves"), definitive (Jeremy Irons și Miranda Richardson în "Fatale"), religioase (Pernilla August și Samuel Froler în "Les meilleures intentions"), guralive (Woody Allen și Mia Farrow pe de-o parte, și Sydney Pollack - Judy Davis de cealaltă, în "Husbands And Wives").

Preluat și selectat de Iulia Blaga

FOARTE SCURTE

● JULIA ROBERTS revine pe ecran în "The Pelican Brief", în regia lui Alan J. Pakula, în aprilie. Va juca apoi în "I Love Trouble", un thriller romantic alături de, se pare, Harrison Ford ca partener.

● BRUCE WILLIS va fi unul dintre protagoniștii filmului "Beauty" istoria unei frumoase din padurea adormită din Evul Mediu care se trezește într-un New York de astăzi.

● JAMES CAMERON - regizorul filmului "Terminator 2" scrie scenariul unei noi versiuni a filmului "Spiderman" pe care-l va produce și realiza pentru 60 milioane de dolari.

● VANESSA REDGRAVE își va face debutul ca regizoare într-un film a cărui istorie se desfășoară în Germania anilor 1932-33.

● SHARONE STONE - va juca începînd din luna martie într-un film regizat de Mike Figgis - "Original Sin". De data aceasta interpreta principală din "Basic Instinct" va juca rolul unei femei urmărîte de ideea unui bărbat ideal, pe care l-a iubit într-o viață anterioară.

Luminița Comșa

VIDEOCASETA

Muzicală

QUEEN'S GIFT

Vizionarea casetelor Queen - Greatest Flix I și II îmi oferă prilejul pentru două constatări interesante. Una ține de natura mijloacelor vizuale implicate în muzică. Alta de traectoria formației Queen. Spre a fi înțeles, e necesar să precizez că Greatest Flix I, compilată în 1981 de Millaney Grant Production pentru Picture Music International, conține 17 piese, clip-uri promoționale realizate de grupul Queen între 1975 și 1981. Greatest Flix II e compilată de Torpedo Film pentru Queen Production în 1991, nu știu dacă după moartea lui Freddie Mercury, dar "beneficiind" din plin de nefericitul eveniment. Conține tot 17 piese, dar de astă dată sînt veritabile video-clip-uri.

Aici se naște prima constatare. Clip-urile de pînă în 1981 au rareori subtilitatea vizuală a celor de după. Cu două-trei excepții, formația propunea pentru promovarea la TV numai filmulețe extrem de simple, alcătuite din secvențe de concert și înregistrări în play-back pe platourile special amenajate prin studiouri sau parcuri. În contrast cu muzica lor (armonii complexe structurate prin repetate supraîmpriări) decupajele televizate abia dacă fac apel la trucuri și efecte speciale. După 1981, industria video lucrează din plin. Omniprezentul MTV parcă vine în întîmpinarea poftei de travestire a lui Freddie, adept, precum se știe, al spectacolului total. Magia ecranului video se îmbină cu magia artei teatrale, întîlnită altădată doar pe grandioasele scene lirice. În G.F.I Freddie îmbrăca uneori un costum cu

paiete, alteori unul în două culori predestinat bufonului de la curtea regală. În G.F.I.I solistul vocal se dezlănțuie. El e, pe rînd, magician, om invizibil, pinguin, cocoș, servitoare în casă, robot, dansator de balet, etc. Sau, cu o sintagmă perfect ilustrată în clip-ul Radio Ga Ga, un artist crucificat pe altarul timpului. Personalitatea expansivă a lui Freddie pune în plan secund pe ceilalți trei componenți ai grupului. Totuși, această umbră nu dăunează ansamblului; ba aș îndrăzni ipoteza că aici stă secretul valorii formației Queen. Împingînd în prim-plan pe solistul vocal, instrumentiștii serioși care sînt Brian May, Roger Taylor și John Deacon au putut să creeze în siguranță o muzică superb orchestrată, ce sparge permanent tiparele genului în care critica, promotorii și consumatorii s-au căznit să o înghesuie: rock-ul simfonic...

De aici sîntem siliți să ajungem la a doua constatare. Queen și-a păstrat valoarea, evoluînd odată cu posibilitățile de expresie vizuală. Această observație e posibilă abia acum, privind retrospectiv ce s-a petrecut în anii '80 cu formația. "Bătrîni" iubitori ai rock-ului își amintesc cum scăzuse "cota Queen" după pătrunderea în discotecă a produselor manufacturate parcă după rețeta succesului sigur. De unde pînă în 1980 Queen părea o "ultimă șansă de revigorare a rock-ului adevărat" iată că, deodată, și ei făceau concesii comerciale! Zadarnic își mai aminteau membrii formației, ici-colo, ritmul de bază al rock'n'roll-ului. Cine, afară de puștimea dezorientată, mai punea preț (în '88, de exemplu) pe numele Queen? Două albume și moartea lui Freddie au schimbat total optica. Azi orice produs Queen e revalorizat, recîștigat în panoplia discurilor de aur și platină...

Și nu artificial, nu din cauza vilvei scandaloase stîrnite în jurul (morții) solistului vocal. În orice înregistrare Queen e imprimată partitura uneia dintre cele mai tăioase și serioase chitări din cîte a avut rock-ul pînă în prezent. Cred că Brian May a știut să pondereze excentricitățile lui Mercury, să le dea consistența unei creme de frișcă așezată pe blatul înșiropat al instrumentelor clasice: chitară, bas, tobe. Pentru asta îl respect enorm.

Altfel, nu e cazul să disecăm "darul reginei" în speranța că vom afla care e miezul și care sîmburele. Trebuie doar să-l primim cu ochii deschiși: merită văzut.

M.V.Pop

"Oglinda modului lor de viață"

THE BLACK CROWES: "Who Killed That Bird Out On Your Window Sill", The Movie, Unrated, 1992; 83 min., Warner Reprise Video (casetă și laser disc)

Black Crowes nu omagiază în muzica lor numai boogie-ul sudului American sau blues-ul specific Deltei. Atitudinea lor e o prelungire firească, îndrăznesc să afirm, a mentalității inoculate de un Rolling Stones sau Small Faces. Cu alte cuvinte, Crowes nu aduc cine știe ce mari inovații la nivel de sound - originalitatea tinde de altfel să devină o problemă majoră în rock-ul contemporan - dar ceea ce fac ei dă impresia de prospețime și mai ales bucurie de a cînta, în particular datorită talentului și vocii solistului Chris Robinson.

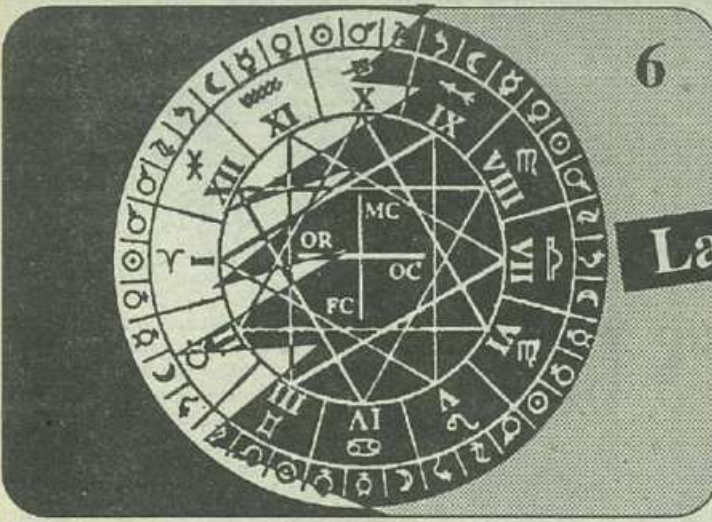
"Această înregistrare este o imagine în oglindă a modului nostru de viață" spune Robinson în timp ce Black Crowes lucrează la înregistrarea albumului "The Southern Harmony And Musical Companion". Regia a inclus o serie de video-clip-uri: "She Talks To Angel", "Jealous Again" și "Remedy"; o piesă acustică "You're

Wrong", înregistrată cu ocazia apariției la "MTV Unplugged"; "Star It Cold" extrasă dintr-un concert la... Moscova; "Black Moon Creeping" și "Sometimes Salvation", trase în studio, ca și cîteva reluări, filmate în

Black Crowes

culisele diverselor spectacole. Nu lipsesc nici scenele amuzante: un montaj de interviuri radiofonice (unde li se pune aceeași întrebare) și o apariție la televiziunea japoneză, cînd celor de la Crowes li se vorbește în japoneză iar ei, evident, nu scot o vorbă. Nu ratați caseta, dacă aveți ocazia.

SECRETELE NUMERELOR

La concret

ANGELA CIOCHINĂ

Angela Ciochină primește influența aspectelor pozitive ale numărului său de expresie (numărul 3 aflându-se într-o poziție bună în graficul numelui). Generozitatea, franchețea și sociabilitatea o caracterizează.

Are gustul relațiilor cu scopul de a reuși. Angela este o natură deschisă, care comunică cu ușurință și strălucește în societate. În același timp are încredere în propriile ei forțe și, deci, capacitatea de a se realiza prin ea însăși. Numărul 5 dominant, indică vivacitate, mobilitate și un spirit generos. Iubește schimbările și călătoriile. Obişnuința o plictisește și atunci se manifestă tendința sa la impulsivitate și la instabilitate. În dragoste este

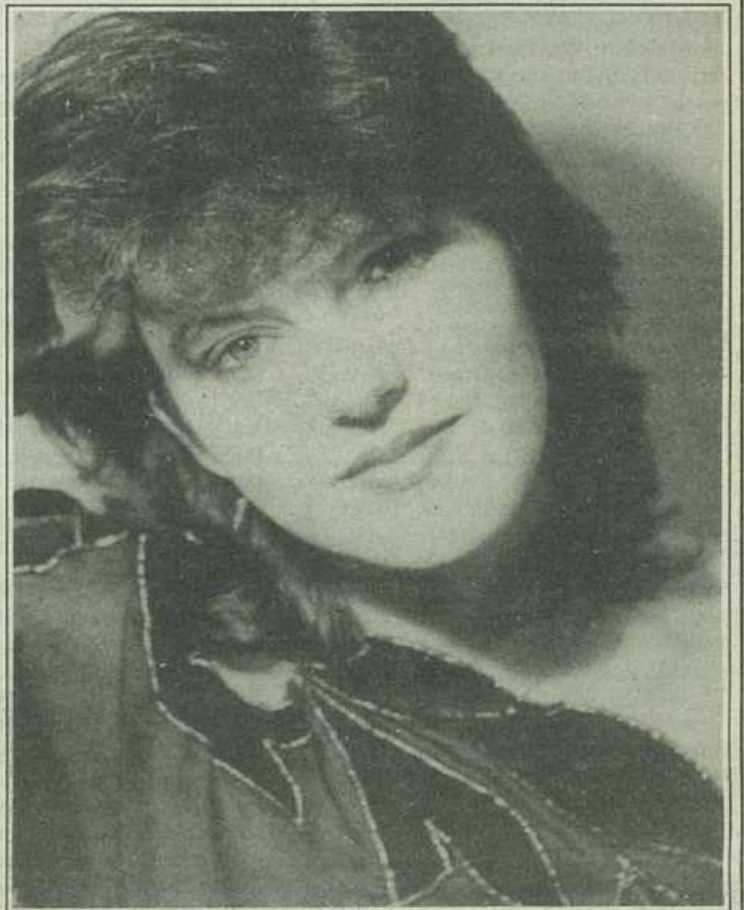
pătimașă, dar îi trebuie timp pentru a se angaja într-o uniune serioasă. În general, în ceea ce o privește, asocierea se face dificil. Cu timpul va trebui să învețe să colaboreze și să nu încerce mereu să se impună în relația cu ceilalți.

De asemenea, dat fiind numărul 4 negativ, este necesară cultivarea organizării și a perseverenței în muncă, precum și evitarea neglijenței, a delăsării. În ce privește sănătatea, ficatul este sensibil și pot exista probleme ale circulației arteriale. Atenție la excese!

Prenumele Angela este un număr puternic (22) care-i conferă aspirații înalte ce se pot realiza prin autoritatea și spiritul de decizie date de numărul ereditar. Numărul intim 5

(bine aspectat în temă) exprimă dorința sa de a trăi o existență variată, într-un context de schimbări, de libertate personală și călătorii. Numărul de realizare 7 semnaleză inițiative originale. Calitățile certe de invenție și de imaginație o ajută să se realizeze în mod activ și independent. Trebuie însă să lupte și să depășească unele obstacole înainte de a putea să se realizeze plenar.

Analiza literelor pune în valoare planul cerebral și creativ (8 litere), ceea ce este destul de rar, chiar excepțional. Intuiția este bună, iar emotivitatea controlată. Capacitatea fizică de a realiza ceea ce își propune este destul de redusă. Inițialele numelui confirmă natura sa extravertită și prima vocală subliniază emotivitatea și o mare sensibilitate. Este interesant de remarcat că, aspirațiile intime ale Angelei (purând numărul 5) se vor realiza grație drumului său de viață (care poartă același număr). Ea are calitățile necesare parcurgerii acestui drum, care favorizează schimbările în toate domeniile existenței. Este un

drum care simbolizează călătoriile, activitatea fizică și libertatea personală.

În orice caz, nu poate fi decât pasionant și bogat în evenimente neprevăzute. Curajul și sănătatea (morală și fizică) sînt necesare.

Ziua de naștere, 17, anunță că, speranțele de reușită se concretizează și că mult ajutor se va găsi pe drumul vieții. Numărul 20 al anului de naștere anunță surprize și recompense eforturilor, iar numărul 2 pune accentul pe relațiile cu ceilalți. Numărul 10 îi dă o anume șansă, protejînd deplasările și călătoriile sale. Numărul unice al Angelei, corespunde numărului zilei de naștere (17) și este extrem de

norocos! El semnifică reușita cu ajutor din afară, șansă care domină.

Totul depinde de forța gândurilor bune, optimiste, de credința în Dumnezeu.

1993 va fi un an calm, de meditație și de înflorire spirituală pentru Angela. Începînd cu luna aprilie, vibrația sub a cărei influență se află și va aduce ajutor din afară, ocazii de avansare personală, creșterea capitalului financiar, contacte și relații benefice. Rezolvarea unor probleme și anumite proiecte pot fi amîinate. Litera de pasaj este neutră și indică sușuri și coborîșuri rapide în toate domeniile existenței.

Lămia Beligan

Răspunsuri:

AUDREY

Dragă Audrey, numărul tău de expresie denotă un temperament voluntar și autoritar. Numărul 1 (dominant în temă) marchează încrederea pe care o ai în tine, ambiția și capacitatea certă de a te realiza prin tine însăși, oricare ar fi calea pe care ai ales-o. Datorită excesului de 1 și lipsei de 2, există tendința netă de a domina. Ai un suflet de șef, îți place să domanești și să dirijezi și ești exigentă în relațiile tale. Numărul 3 dominant indică lipsa de parcă și orgoliu. Lipsa de 6, semnifică un spirit puțin conciliant și capacitatea de adaptare este de ameliorat. De altfel, absența numerelor 2 și 6 din grafic, atrage atenția asupra faptului că viața sentimentală nu este deloc favorizată (adesea semnul unui divorț) și munca în echipă sau în colaborare nu este recomandată. Numărul activ îți da inventivitate, dar și tendința la nervozitate și la oportunist. Numărul ereditar confirmă demnitatea și mîndria ta. Dorința intimă este aceea de a te impune, realizîndu-ți ambițiile sau un ideal. Numărul 11 îți dă inspirație și e pacat să nu alegi drumul care crezi că te reprezintă mai bine.

Cu certitudine ai posibilitatea de a realiza ceea ce îți dorești, iar atitudinea ta în raporturile sociale

este franca și directă. Ai autoritate și forță, reușita materială fiind favorizată cu condiția, însă, să-ți menții echilibrul în acest domeniu. Trebuie să știi că ești mai mult cerebrală decît emotivă, prima vocală a numelui confirmînd cerebralitatea. Intuiția nu este neglijabilă.

Drumul tău de viață favorizează succesul prin muncă și eforturi regulate. El simbolizează întreprinderile stabile și serioase și permite, în general o reușită solidă, chiar dacă evoluția se face lent. Este un drum care prezintă puține riscuri, dar e lipsit de o oarecare fantezie și nimic nu este dobîndit cu ușurință. Se impune ca o necesitate să iubești munca bine făcută, regularitatea, rigurozitatea și perseverența. Numărul zilei de naștere promite o viață agreabilă, multe contacte, bucurii în prietenie și în dragoste, creativitate, succes. Perioada copilărie-adolescență este dominată de eforturi și de muncă, iar echilibrul e destul de fragil. Numărul anului de naștere este de asemenea interesant: 20 este egal cu 2: surprize, succesul eforturilor și ameliorarea, în timp a relațiilor cu ceilalți. Numărul 10 aduce șansa în raport cu reușita finală, călătoriile fiind protejate.

Numărul unic 14 indică schimbări în vederea unui echilibru.

Impunatări dar, uneori, necesitatea de a frîna impulsivitatea sau activitatea debordantă!

* Grație Celui de sus, am stat mai mult în casă și firește că mi-am torturat ochii. Ca și voi, de altfel. * Mai întîi consemnez corespondența și vă mulțumesc tuturor pentru mărtisoare. Ați fost tare atenți. Și chiar atenți, pentru că mi-au trimis și fetele. Poate v-ați gîndit că-mi alinați stressul provocat de pastila, sau tableta de simbioză. Nu ține, dar m-am bucurat de gesturile voastre tradiționale. * Am observat că unii comentatori TV s-au cam dat la elogi, uitînd că rolul nostru e să-i bubuim pe cei care trăiesc pe banii noștri. Mai laud și eu, dar nu așa fără perdea, fără principii. * F.B.I. (Urziceni). M-a atras numele, recunosc. "Zburlescul" personaj s-a gîndit la toate. Redau cîteva idei de-a-le tale, dacă-mi permiți. "În cadrul Video-Magazinului realizat de Marilena Rotaru, mi-a fost dat să percep neînțirziata transpunere în fapte a prelegerii din seara precedentă...s-au frînit niște dovezi trainice ale continuității noastre în perimetrul carpato-danubiano-embargoico-pontic, după care, în ton cu desfășurarea alertă și plină de viață a întregii ediții, s-a trecut la votarea codului penal." Ora cu maimuța de simbioză, cu fetița analfabetă, judicios selecționată a fost apreciată de toată lumea. Ai fi preferat "Rock Panorama"? Și o plimbare cu Nissan-ul nu? Nu te mai da persecutat de redacție pentru că nu-i cîștit. Vezi că și eu te...folosesc. * Mireea (Brăila). A șasea scrisoare! Sanremo a fost dat de pomană, zic ei, iar concertul de pe Wembley ar fi costat. Asta nu-i scuză că nu ne-au arătat pînă azi nimic din acel super-show în memoria lui Freddie. Duplexul a fost așa cum bănuiai. Și eu m-am holbat parțial și reținută. Am croșetat un fular întreg pentru...treaba mea. Legat de "Video-Magazin" ai perfectă dreptate. M.R. nu are chemare pentru astfel de programe. M-am bucurat că l-am văzut pe Vali Sterian. Regret că în corespondența noastră s-au strecurat mici neînțelegeri, dar vîd că ești un tip "de bine" și-ți

MĂ HOLBEZ

place de mine. * Rivanol (București). Colega, ai zis bine, dar tîrziu. "Panoramicul TV ne-a avertizat că de la sublim la ridicol nu-i decît un pas, dar ca pasul acesta să fie făcut de Marina Almășan & Comp. nu mă așteptam". Nici eu! Ce-i al ei, e al ei. Are un zîmbet deschis tip Colgate (ăla de la Antipa sau din peșteră). * L.A. Woman (București). E bine că ne tragi atenția asupra "Seratei muzicale" conduse de Iosif Sava. Dialogul cu Octavian Paler merita urmărit. Refuzul lui I.S. față de pop-rock este proverbial, dar noi nu-l stimăm numai pentru aceasta! "Midnight Caller" a cucerit întregul grup de bolbanți. "Sexul slab" n-a fost tare, dar actorii erau... Cu tristețe află că ai mai multe dioptrii decît mine. Îmi dau seama ce greu îți e cu croșetele. Despre Dallas nu zic nimic. Și pe mine m-a bucurat că au răpit-o pe Pam, iar despre Lucy nu știu nimic. Mai stau pînă-nvie Bobby și mă dau bătută. Trece la bulgari. * La "Top 3, 2, 1" am auzit (nu-i o greșală) cîteva filaje jalnice. Parcă erau făcute cu foarfecă. Să-l întreb pe cel de la "E.Z." dacă vine Madonna mi s-a părut a confunda tirajul cu informația. Ei n-au aflat nici de schimbarea din programul TVR de simbioză, cînd meciul de rugby a trecut pe pr. I! * N-am înțeles de ce era nevoie de "curaj" pentru a include o piesă de-a Mădălinei Manole - Georgescu? Întrebarea mea ar fi alta: topul conține sau nu prime audții (vizionări) absolute au ba? * Marți a fost o zi sexuală. Bine realizate emisiunile despre educație, dragoste, riscuri și SIDA. M-a fermecat sinceritatea fetiței de

SI EU!

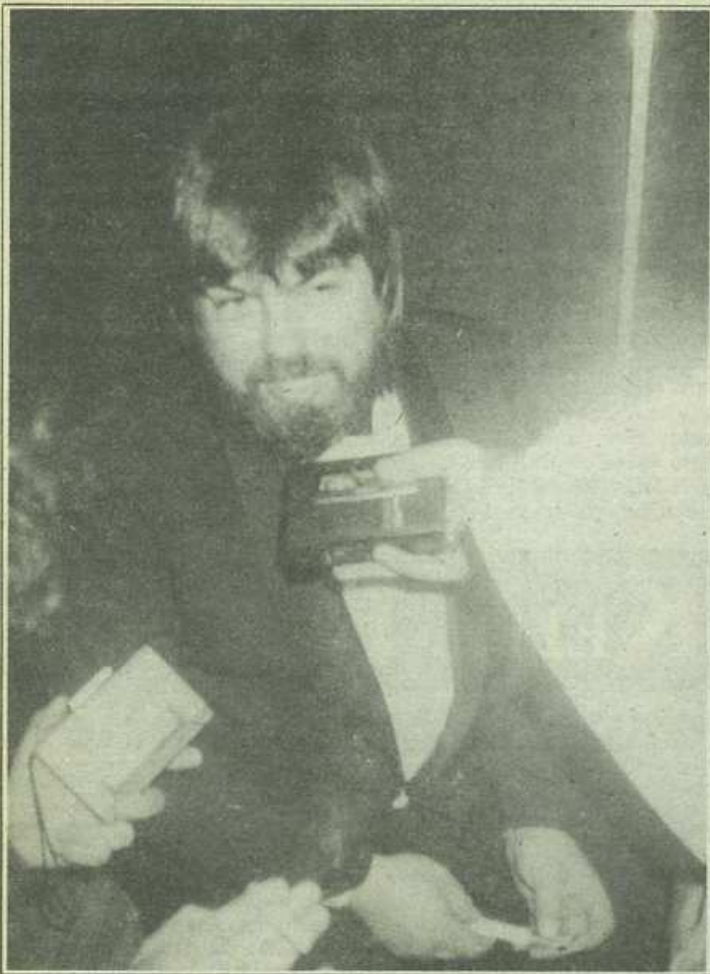
culoare (Maria) care iubește cu adevărat muzica. * B.B. King pentru a doua oară a fost minunat. * Pe programul II am urmărit o selecție bună de tot cu video-clipuri. Marți (2 martie). * Sîmbătă (6 martie) a revenit Jana. Lăsată singură, a vorbit mai puțin. Chestia cu ăia care nu cred că mașina e pe bune, e jenantă. Dacă avem 60% de sonați trebuie să le facem și reclamă? Dacă nu cred, să nu mai sune că strică drăgulele telefoane de la Castelli. * "Caracatița" pare să se fi inspirat oarecum și din zona noastră. Oricum ar merita să facă cineva (parcă dl. Everac le avea cu scenariile) un serial autohton cu același subiect. Un film tare care ne-a ținut lipiți de ecran. * Tema seropozitivității abordată în "Midnight Caller" sper să fi pus pe gînduri multă lume. Fetelor, monogamia și simțul răspunderii, acestea-s soluțiile pentru noi! Să nu-l uităm pe Freddie! * La Top I.T.V. m-am bucurat pentru noutăți și așa fi fost și mai fericită dacă nu era acea voce iritantă care distorsiona, iar după intervenții urca volumul la muzică în loc să-l echilibreze. Cred, totuși că rubrica ar fi perfectă fără vorbe peste melodii! * Rock-ul a avut parte de o ediție muncită vineri noaptea. * În rest muzica noastră e pasată pe programul II. * Nimic de la Midem, de la decernarea Premiilor Grammy, de la concertul lui Ion Cristinoiu. * Video-Magazinul pentru noi fetele de diverse grade de vîrstă și culoare a avut și bune, dar și rele. Momentul Nadia m-a impresionat, cel cu Gyuri Pascu m-a bine-

dispus, portretul (auto) al Danielei Gămulescu a fost profi. Carmen a primit de trei ori flori de la domnul al cărui nume îmi scapă programatic. Are niște formulări de-a dreptul bizare. Zice ceva de Aura Urziceanu și urmează Anca Parghel (mare artistă). Pompierii într-o emisiune pentru femei și în general într-o duminică au un efect realment răcoritor. Poți închide aparatul și se mai răcesc lămpile, tranzistorii, diodele. Toate alea din el. Am ascultat-o și pe Monica Anghel (o voce nefolosită cum ar merita) privind-o prin muzeul satului. Mădălina Manole era normal să cînte avînd atîția fani. Momentul zis de umor cu Henric ăla și nevestele lui mi-a amintit de brigăzile studențești care băteau la fund cu forță un astfel de scenariu. * Violente filmele S.F. afirma profundul personaj la care "clepsidra curge". Omul vrea ceva mai educativ. * "Mama" Anastasiei Lazariuc a mers la sufletul colegelor mele care stau la cămin. Frumos realizat și clipul. * Carmen (Tîrgoviște). Am primit depeșă galbenă. Temele abordate de tine au fost consemnate. Dacă am trecut la rubrica săptămînală, trebuie să fim mai juși. Nu te lăsa! * Lui Adrian Cristea îi lipsesc fetele. A vrut să spună că noi nu ne prea înscriem la concursurile de inteligență. Chiar dacă ideea e luată (fără aparatul electronic) de la TV5 concursul place și e util. Pentru cultura generală, dragilor! * Dacă așa vrea TVR-ul să-i ajute pe compozitorii noștri, cum i-au făcut-o lui Marcel Dragomir atunci mi bine rămîn la piraterie! * George Popescu (Buzău). Merci m-ai "deztristat". Mai fă-o odată! * Cobra din Tg. Jiu. N-am văzut "Duelul vedetelor" dar am citit părerile altora. Se zice că vor mai fi. * Izabela Aleza (Piatra Neamț). Am citit cartea poștală cu lupa. Ești o miniaturistă. Prefer comentariile. Degeaba le facem noi recomandări, ei tot ce știu fac.

Gălbioara

MICOLOV

ÎN TRE DOUĂ DRUMURI ȘI DOUĂ DISCURI CU

vrut doar să încerc. Am încercat și așa s-a născut "Dragoste la prima vedere". "Hai mamă, dansează cu mine", "Plec la mare" și alte astfel de melodiore, care s-au dovedit, în timp, a fi îndrăgite de public.

Rep.: Cine te-a ajutat la capitulul note și partituri?

I.M.: Mircea Drăgan. El m-a ajutat foarte mult. În general, cu el am lucrat orchestrațiile și aranjamentele muzicale; el fiind foarte bine pregătit în acest domeniu. Am mai colaborat și cu Dan Ștefăniță.

Rep.: Ai simțit din partea compozitorilor consacrați, a celor cu Conservator o răceală, o formă de respingere?

I.M.: Nu, niciodată. N-am simțit nici respingere dar nici atracție. Eram, pe de-o parte ceva deosebit, care nu putea să-i încurce în vreun fel, nu puteam să le iau punea de la gură și nici să intru în vreo concurență. Pe de altă parte, dacă vrei, eram o părțică din ei, un punct de vedere în tot universul lor de concepție.

Rep.: Ai putea să-mi spui cam cât de mult ți-a adus ție această... "Dragoste la prima vedere"?

I.M.: Dacă te referi la bani, nu mi-a adus nici un fel de satisfacție, dar mi-a adus multe împliniri ca autor, cântăreț, textier. Lumea m-a primit cu brațele deschise, am devenit cunoscut ceea ce e mult mai important decât aspectul financiar.

refugiu al meu, posibilitatea de a gândi românește, într-o țară străină. Am avut o perioadă de trei ani în care am refuzat cu tărie să mai scot vreun sunet. A fost perioada mea de ermetism, când mi-am dorit să fiu un om obișnuit, când am înțeles că pot trăi și fără muzică, la un nivel de necunoaștere absolută, ca un simplu cetățean, printre oameni de un nivel social mărunț sau mediu. Dar asta nu m-a satisfăcut așa cum am crezut. Viața liniștită, într-un fel, din Germania, lipsa prietenilor nu era ceea ce îmi doream eu. Sint un impulsiv, un om care-și dorește prieteni, care vrea să facă ceva pentru prietenii lui, pentru cei din jurul său. Astfel am conceput cu o furie nebună, pornită din toate instinctele mele românești, aceste 11 piese. Pe L.P. sint mai puține. N-au încăput toate. Caseta însă le va conține pe toate cele 11. N-aș vrea să creadă cineva că am compus aceste cîntece din considerente materiale. Nu le-am făcut pentru a câștiga bani, ci pentru că am simțit nevoia să fac ceva pentru cei de-o limbă și de un neam, să le dăruiesc încă o dată valoarea cîntecului frumos, împletit poetic. Poate sună patetic ceea ce am spus, dar eu așa am simțit.

Rep.: Revenirea ta periodică în țară, lăsînd departe, pentru un timp, Germania cea fără prieteni, îți ușurează starea de acolo?

I.M.: Evident. Repet: nu am

bani. În Germania am învățat și asta ar trebui să învețe întreg poporul român, ce înseamnă corectitudinea, ce înseamnă să muncești cu adevărat. Ei au o putere extraordinară de muncă. Muncesc mult pentru satisfacții puține. Noi avem aici satisfacții mari cu muncă puțină. E un adevăr, cam dureros, dar e un adevăr. La noi există iluzia că acumularea financiară ne-ar putea transforma în alți oameni. Pe plan internațional această acumulare financiară nu ne departajează de poporul din sînul căruia provenim. Chiar cu 200 de milioane de lei tot români sîntem, tot români ne numim peste hotare, indiferent de poziția socială pe care o dobîndim aici. Și dincolo sînt oameni care stau bine cu finanțele, dar care n-au nici un fel de valoare în cercurile culturale. Ar da oricît numai pentru a se număra printre cei acceptați în asemenea cercuri.

Rep.: Probabil că mulți te-au întrebat și la conferința de presă în ce tiraj a ieșit acest disc. Eu te-aș întreba dacă va exista și o urmare sau vei intra din nou într-o pauză componistică? Crezi că discul se va bucura de succes?

I.M.: Deci discul are un tiraj de 40.000 de exemplare. Am deja material pentru unul nou, dar m-am gândit să mai aștept puțin, pentru că n-aș vrea să se încalce lucrurile. Dacă discul se va bucura de popularitate, nu știu ce să spun. Nu este obligatoriu ca cei care au avut un disc Micolov, să-l dorească neapărat și pe al doilea. Rămîne la latitudinea publicului, dacă mă va lua în brațe sau nu. Eu sînt un optimist.

Rep. Nu simți nostalgia aparițiilor scenice?

I.M.: Îmi doresc un concert, un concert de autor, de vedetă în sine. Deocamdată ideea există, materializarea ei este costisitoare la ora actuală. Dacă voi fi sănătos, promit să investesc în crearea unei trupe care să mă acompanieze, trupă care să fie condusă de Mircea Drăgan. Aș vrea ca acest concert să fie un exemplu, de aceea nu mă grăbesc să arunc mînușa pe scenă în fața publicului. Aș vrea ca cei care vor vedea un astfel de concert să-și dorească să vadă și alte vedete în aceeași ipostază.

Andrei P.

Rep.: Este al doilea disc al tău. În ce an te-ai lansat? Îți amintești cu ce melodie și în ce context?

I.M.: Sigur. M-am lansat în 1982, cu piesa "Bun venit, Maria", o melodie din repertoriul lui Kenny Rogers. Textul în limba română l-am făcut eu. M-am lansat pe scena teatrului "Constantin Tănase", în spectacolul lui Puiu Călinescu - "Omul care aduce risul".

Rep.: Asta a fost lansarea, hai să-i zicem oficială, dar tu cînti cam din '79.

I.M.: Da, chiar din '79. Am început la Căminul Flacăra, în luna mai, la Bîrlad, unde am cîștigat concursul tinerelor talente în muzica folk.

Rep.: Facultatea ai urmat-o în paralel cu activitatea solistică?

I.M.: Nu. Am terminat școala în 1974, iar pînă în '79 am lucrat în cadrul Direcției Sanitare pe post de economist planificator pe județul Suceava. În timpul facultății nu am cîntat, nici măcar nu visam așa ceva.

Rep.: Totuși o chemare, acolo, spre muzică trebuia să existe...

I.M.: N-a existat. Ascultam muzică, dar... ați. A, mai cîntam în

baie cu chitara, pentru că așa nu am considerat că am ce cînta sau arăta cuiva ceva din muzica mea. În februarie '79, l-am cunoscut pe Gil Dobrică și am constatat că se poate cînta și cu o altă voce decât clară, clasică, cum se cîntase pînă atunci. I-am ascultat apoi pe Kenny Rogers și Ray Charles și am înțeles că se poate face artă și cu o voce mai răgușită. Așa că eu am început să cînt la 29 de ani. Pînă la această vîrstă nu m-am gândit niciodată că voi ajunge să urc pe o scenă să cînt și uite, să mai scot și disc.

Rep.: Primul disc - "Dragoste la prima vedere" - s-a născut la îndemnul cuiva sau așa a fost conjunctura?

I.M.: Deci eu m-am lansat la "Tănase" în '81. Timp de opt ani am tot acumulat experiență. Am tot urmărit cum și ce se compune și încet, încet am început să mă gîndesc și eu la acest aspect. Mi-am zis să încerc să compun și eu ceva, să fac ceva singur, ceva cum nu s-a mai făcut.

Rep.: Să înțeleg că erai nemulțumit de modul în care se compunea?

I.M.: Nu, nu nemulțumit. Am

Rep.: Cîntecele pentru cel deal doilea disc s-au născut în Germania?

I.M.: În totalitate. Ele au fost un

nevoie de bani. Acolo muncesc și am din ce trăi. Discul acesta nu mă propulsează în rîndul oamenilor cu

POP ROCK & SHOW

Naționalitate: americană. Domiciliu: Long Island, SUA. Vîrstă: 32 ani. Păr: negru. Ochi: căprui. Gen abordat: rock'n'roll. După o serie de concerte la Grand Rapids, Bismarck, Knoxville, Joan Jett s-a oprit și în Franța, unde reeditarea single-ului "I Love Rock'n'Roll", de această dată în format digital, a atins cote nebănuite în Top 50.

Joan Jett

Rep.: Hai să vorbim despre The Runaways... Un mare grup neînțeles, nu-i așa?

Joan Jett: Bineînțeles! Eram prea emancipate și lucrul ăsta ne-a costat. Am început în momentul în care **The Ramones** apăruseră pe Coasta de Est, dar ei erau bărbați. Nimeni nu i-a întrebat cînd își pun chitărele în cui pentru a-și întrecia o familie. Ei, dac-ai știți de cîte ori ni s-a pus întrebarea asta. Toată lumea întreba: "Cînd urcați pe scenă vă simțiți mai femei sau mai bărbați?" Pe bune, și noi nu înțelegeam...

Rep.: Ai păstrat legătura cu vechile colege?

J.J.: Bineînțeles! Am dat un concert în Los Angeles, în ianuarie '91, la care au venit toate! Jacki Fox, Cherie Curry, Sandy West, dar Lita Ford n-a venit. Mă rog, e treaba ei...

Rep.: Din cîte înțeleg, ar cam trebui să fiți rugate pentru a vă reuni...

J.J.: Pentru mine acea perioadă a fost într-adevăr unică... Nu știu, a trebuit să fiu acolo, știți cum se zice, omul potrivit la locul potrivit, deși aveam doar 16 ani! Atunci toți ne huiiduiau și ne considerau niște amatoare, iar acum vor să revenim?

Rep.: Chiar și pentru un concert...

J.J.: Nuuuuuuu!

Rep.: Atunci hai să vorbim despre acest "I Love Rock'n'Roll"...

J.J.: Știi că nu l-am scris eu... În '76, **The Runaways** au făcut primul lor turneu în Anglia. Într-o după-amiază eram în camera mea de hotel și urmăream la TV "Top Of The Pops", cînd, dintr-o dată, m-am îndrăgostit de **The Arrows**. Pe fața B a single-ului lor era "I Love Rock'n'Roll". Imediat m-am dus și l-am cumpărat. Știi ce spuneau fetele despre el? "Nu prezintă nici un interes!" Am purtat ani de-a rîndul discul la mine, iar cînd mi-am făcut primul album solo, l-am înregistrat, iar ce-a urmat se cunoaște!

Rep.: Știi, întotdeauna m-am întrebat care este viața lui

Joan Jett, cea din spatele turneelor maraton?

J.J.: Sint o femeie obișnuită! Locuiesc la 20 de minute de New York, merg la cinema, iau masa cu prietenii, merg în cluburi de noapte, mă înfîlesc cu grupuri, am prieteni, joc mult base-ball...

Rep.: Ce?

J.J.: Ador base-ball-ul! Pe plan sentimental n-am nici logodnic, nici planuri de căsătorie, nimic. Sint celibatară!

Rep.: Cum a fost revenirea după The Runaways?

J.J.: Oh, e o întreagă istorie! Am avut o cădere nervoasă. Locuiam într-un apartament din Hollywood, eram la pămînt, arătam groaznic, toată ziua eram prin baruri și la petreceri. Eram convinsă că toată lumea îmi dorea trupul... Asta pînă l-am înfîlțit pe **Kenny Laguna** (managerul său, n.n.), care a crezut în mine. Mi-a zis "Ajunge!". Dacă nu l-aș fi înfîlțit, nu știu ce m-aș fi făcut! Mi-a redat încrederea în mine și în steaua mea norocoasă. Nu m-am mai drogat, am lăsat băutura și mi-am recăpătat echilibrul.

Rep.: Ce grupuri din noul val îți plac?

J.J.: Cele indie, alternative. Îmi plac tipele de la **L 7**, sint bestiale! Au cîntat într-un concert pro-avort. Pe bune, avortul este o chestiune personală care trebuie protejată! Ele au organizat concertul, la Palladium, în Los Angeles, la care au fost invitate o serie de trupe, cum ar fi **Red Hot Chili Peppers**, **Mudhoney**, ce s-a mai, sala a fost arhiplină, iar **L 7** m-au invitat și pe mine. Am luat o chitară și i-am înnebunit cu "Bad Reputation", "I Wanna Be Your Dog", "L Love Rock'n'Roll" și "Cherry Bomb". Fetele sint fantastice! Sint ale naibii de bune, și sint și cu picioarele pe pămînt! Le admir din toată inima!

Rep.: Pot să-și pun o întrebare personală?

J.J.: Ajutoor!

Rep.: Cum se face că n-am văzut nici o fotografie în care să fii îmbrăcată în rochie, sau cel puțin în fustă?

J.J.: Am scîpat! N-am pus niciodată pe mine vreo rochie! De fapt, o singură dată! **Debbie Harry**, **Blondie**, mi-a împrumutat o rochie de-a ei, într-o cameră de motel din Hollywood, înaintea unui concert. Doar am încercat-o. Atunci a fost prima și ultima dată! **Chris Stein** mi-a făcut o poză, care este la mine și la nimeni altcineva, iar ea nu va fi văzută de nimeni, te asigur!

Traducere și adaptare după "Rock & Folk" Corina Vladu

Timp de mai bine de 15 ani, orice activitate muzicală fără Rolling Stones a fost pentru Keith Richards de neimaginat. Dar vârsta nu iartă pe nimeni, așa că iată-l și pe Keith Richards în plină maturitate artistică propunându-ne cel de-al doilea album de studio al său - "Main Offender".

- **Motivul pentru care îți iau astăzi un interviu se numește "Main Offender" și este al treilea album solo al tău. Ți s-a părut că de data aceasta pauza dintre albumele Rolling Stones a fost prea mare?**

- Numai când Stones sînt în concediu, am și eu timp. Și cu ceilalți la fel stau lucrurile: Ron (Wood) tocmai a scos un disc solo, Mick și el.

- **Să înțeleg că între voi se poartă un fel de război civil?**

- Prostii! Eu scot un album solo și mă doare undeva de ce fac ceilalți. Eventual mass-media să interpreteze asta ca fiind concurență, oricum e greu să scoți un disc bun pe piață - să mai și faci față concurenței, ar fi prea mult.

- **Deci, nu vom asista la o înfruntare "sportivă" tipic britanică?**

- Numai Ron m-a sunat să-mi spună: "Pe-al meu l-am terminat!" (rîde). Așa e el, Ronny așa, băiat bun.

- **Pe "Main Offender" este evidentă prezența liniei melodice a celor de la X Pensive Winos, formația care te acompaniază. De fapt, ei sînt sau nu o formație în adevăratul sens al cuvîntului?**

- Sînt de zeci de ori mai buni decît îți poate ție trece prin cap. The Winos sînt mîndri pentru că sînt Winos, așa cum Rolling Stones sînt mîndri că sînt Rolling Stones. Eu nu pot lucra altfel. Îmi trebuie o echipă omogenă. La început nu m-am gîndit că vom mai lucra împreună. Băieților le trebuie să lucreze, au nevoie de bani. Steve Jordan este un baterist fenomenal. Și dacă eu nu sînt în stare să spun asta, atunci nu e nimeni în stare, pentru că eu jurasem să nu cînt cu nimeni altcineva decît cu Charlie Watts. Apoi chiar el mi-a spus: "Dacă e să lucrezi cu un alt baterist, atunci acesta trebuie să fie Steve Jordan." Am avut deci încuviințarea lui.

Pentru "Main Offender" am lucrat cu Waddy (Wachtel) pe post de co-producător. Doream să lărgesc "panorama", să introduc mai multe pasaje de chitară. Sincer să fiu, voiam să regăsesc acele sunete de chitară pe care le foloseau înainte Rolling Stones, și la care acum am renunțat.

Combinăția este excepțională: negri, evrei și englezi... (rîde).

- **Se pare că, alături de The Winos, ai redescoperit ceva ce Stones peirduseră de multă vreme. Cum e cînd lucreați împreună?**

- Fantastic! Trei oameni, un singur gînd - tot timpul e așa. Steve și cu mine țipăm tot timpul. El se răstește la mine, eu la el. Spune cele mai răutăcioase bancuri despre albi, iar eu, cele mai scîrboase, despre negri. Cînd ne enervăm tare de tot, Waddy spune: "Da, foarte comic, băieți! Într-adevăr, foarte comic. Dar acum trebuie să terminăm cîntecul ăsta." E o adevărată plăcere să lucrezi cu băieții ăștia.

În timpul producției, ne-am dat seama că fiecare dintre noi putea cînta și pe instrumentele celuilalt. Numai Waddy și cu mine cîntăm exclusiv la chitară. A, da, la "Words Of Wonder" eu apar în postură de baterist și nu e rău.

- **"Words Of Wonder" este un reggae, care nu prea se încadrează în canoane...**

- Să știi că nu! De altfel, nici nu era prevăzut. Țăiam frunze la cîini pe-acolo prin studio și, deodată ne-a frapat un sunet. Cineva a zis: "Hei, așa ceva nu se mai practică în ziua de azi." Iar eu am spus: "Bun, atunci o să practicăm noi!"

- **Reggae-ul este o veche slăbiciune a ta. Ce te fascinează la acest gen de muzică.**

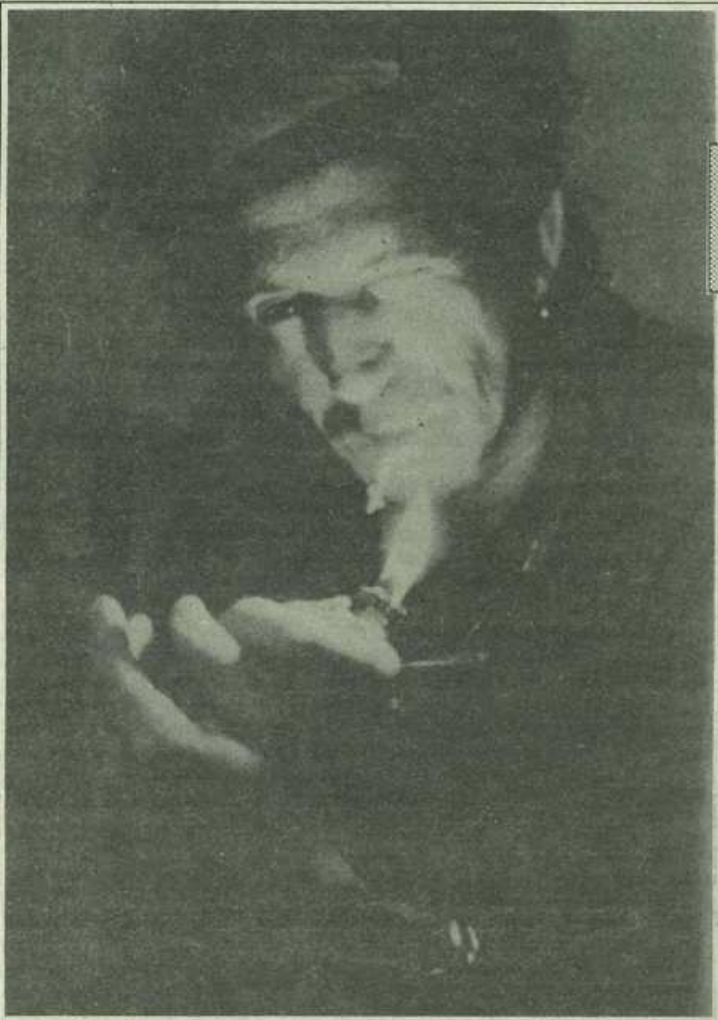
- Stilul reggae a fost autentic

doar în perioada sa de glorie - anii '70, pînă spre sfîrșit. Atunci aveai despre cine vorbe! Bob Marley, Sly & Robbie - ei erau monștri sacri. Mi-e tare dor de acest fel de reggae.

- **Pentru tine Jamaica, n-a fost numai un paradis al muzicii, ci și o alinare caldă. E adevărat că Peter Tosh te-a amenințat o dată cu un pistol?**

- În epoca aceea, el locuia în casa mea din Jamaica. Cînd l-am sunat ca să-i spun că am nevoie de casă, și să mi-o elibereze, m-a amenințat. Aceasta era cealaltă față a lui Tosh. El chiar credea că e casa lui (rîde). După Mantego Bay l-am sunat încă o dată și i-am spus că în aproximativ două ore urma să fiu acolo. Era cu totul întors pe dos (se bîlbîie imitîndu-l pe Peter Tosh):

- **La ce te-ai gîndit cînd l-ai văzut pe Muddy pe scară?**

"Să știi că am o mitralieră și tu în casa asta nu mai intri..." Am spus doar: "Să sperăm că știi s-o și manevrezi, pentru că eu în două ore sînt acolo." Apoi am pus receptorul în furcă. Cînd am ajuns acasă, nu era nici țipenie. Doar o mare grămadă de gunoi.

Agresivitatea lui a fost motivul pentru care a murit cum a murit. A fost o adevărată execuție. Într-adevăr, mersese prea departe. Nu cunosc detalii, dar s-a zvonit chiar și despre niște farnece care i s-ar fi făcut și chestii de astea.

- **Oricum, cu toții sîntem muritori, dar muzicienii de rock'n'roll nu sînt, oare, o "specie" și mai expusă la riscuri?**

- Poate. Dar zău că e distractiv! (rîde). Nu mai știu exact cum stau lucrurile în ziua de azi. Mai există atît de discutatul stil de viață rock'n'roll?

- **Cum ți-ai caracteriza viața - cea pe care ai dus-o și pe care încă o mai duci?**

- Puțin îmi pasă mie cum se numește. Eu sînt muzician, de fiecare dată cînd fac ceva, mă gîndesc: "Hm, nu-i rău, data viitoare însă vreau să fie și mai bine."

- **La început de tot, chiar ați făcut ceva, "mai bine": alături de Beatles, Rolling Stones era prima trupă care anunțau atunci cînd preluau un cîntec din repertoriul muzicii de culoare. Mulți alții le prezentau drept compoziții proprii.**

- E adevărat. Băieții ăștia de la care ne-am inspirat erau tare persecutați. Cînd l-am întîlnit pentru prima dată pe Muddy Waters - asta a fost în 1964 în studiourile Chess - vopsea tavanul. Nu mai știu cine

mi-a zis - "Vrei să-i spui două vorbe lui Muddy Waters? Uite-l acolo, pe scară, zugrăvește studioul." Așa l-am întîlnit: într-o salopetă pătată, cu o bidinea în mînă. M-am dus la el și i-am spus: "Ești bine așezat acolo, sus - într-adevăr ești mult mai sus decît mine, din toate punctele de vedere. Acum nu știu ce faci cu bidineaua aia, dar, în orice caz, respectele mele!" Eram în studioul Chess și voiam să înregistrăm cel de-al treilea LP al nostru, iar meritul nostru era acela că, prin noi fanii puteau redescoperi blues-ul. Cu ocazia asta, Muddy a putut să apară și el curînd în studio cu o chitară și să cînte, în loc să vopsească tavanul.

- **La ce te-ai gîndit cînd l-ai văzut pe Muddy pe scară?**

pentru mine.

- **Apropos de onoare: am văzut niște desene de-ale tale. Cînd vei onora lumea artistică, prezentîndu-l?**

- Niciodată. Desenez mult, dar de ce ar trebui să deschid o expoziție? N-au decît s-o facă alții, după ce mor eu. Cîndva am și frecventat școala de artă. Dar cînd mi-am dat seama că vor să mă facă ilustrator la o agenție pentru reclame, unul din ăia care sînt răspunzători pentru cît de bine se vinde Coca Cola, am renunțat. Prefer să cînt la chitară.

- **Al doilea hobby al tău este neobișnuit. Am văzut în biroul tău o carte despre JOACHIM VON RIBBENTROP. Te interesează cel de al treilea Reich?**

KEITH RICHARDS

Despre vodcă, Hitler și alți demoni

- **Da, voiam să știu ce avea dobitocul ăla de spus. Mă interesează cel de-al treilea Reich, pentru că m-am născut în toiu războiului. De ce a trebuit să fie așa? De ce au trebuit părinții mei să se mute atunci din Londra, într-o localitate unde se fabricau muniții? Instalaseră și o armă - minune, de-aia de-a voastră germană: V 1 - Rakete. Chiar pe casa noastră, chiar deasupra patului meu. Sigur că eu știu asta numai din auzite. În timpul unui atac, mama era la cumpărături și mă luase cu ea, în cărucior. Cînd ne-am întors, casa noastră era doar o ruină fumegîndă. Aproape că îi simțeam respirația lui HITLER.**

- **Deci de asta mi-ai spus, cînd am intrat: "Hi, how goes it in the Old Reich?" E adevărat că, pe ascuns, te mai uîți la casete cu discursuri ale lui Hitler?**

- Bineînțeles. Felul lui de a fi e fascinant. Era un dement. Cînd am fost în turneu în Germania, am concertat și în fostele regiuni naziste. S-ar putea spune că am fost la fel ca Hitler.

- **Aceleași gesturi impresionante...**

- **Da, desigur. De aici vine fascinația. Ceea ce facem noi amintește întrucîtva de Albert Speer. Știu ce înseamnă să manevrezi mase întregi de oameni - cum făcea Adolf. Cînd sute de mii de oameni sînt ca unul singur, devin un mecanism. Este fascinant și totodată înfrîntor. La un moment dat poți avea senzația că această masă amorfă se află în stăpînire ta, dar nu-i adevărat. Nu o poți controla, dar o poți manipula, și tu știi asta, pentru că altfel nu ar fi venit la concert.**

- **La acest aspect se referă noul tău cîntec, "Demon"?**

- E vorba despre demonii pe care fiecare îi avem în noi. Trebuie numai să știi că ei există, pentru că din momentul acela nu vei mai fi niciodată singur și vei ști să te descurci cu ei.

- **Tu cum te descurci cu demonul tău?**

- Păi nu se vede? Trăiesc de ani de zile cu el. Și nu ne merge deloc rău.

- **În ciuda multor ani petrecuți cu droguri și băutură?**

- Unii oameni se distrug singuri, chiar dacă singurul lor "viciu" este de a colecționa timbre. Fiecare obsesie este distrugătoare, chiar dacă ea se numește "tocuri înalte" sau "ciorapi de plasă", tot ceea ce poate atrage și seduce un om. Cel care își contestă demonul, nu face decît să-și sporească grijile.

- **Ai spus odată că tu știi ce vrea corpul tău...**

- Nu, nu știu ce vrea, dar știu cît suportă. Am trăit din whisky și vodcă și, mai nou, ca să scap de vodcă, trebuie să beau scîrboșenia asta, de suc de portocale. Cînd ai însă de-a face cu heroina... ei, asta

e altă mîncare de pește. Nu poți să iei prea multă, că te-ai dus! Din fericire, eu am scăpat de ea.

- **Chiar și în timpul sîcîltoarelor pauze dintre albumele Rolling Stones? Ai spus de multe ori că demonul tău devine periculos atunci cînd stai degeaba.**

- Da, așa e. În fiecare seară, după încheierea turneului Stones, mă întrebam: "Și eu ce fac acum?" Exact acesta a fost motivul care a declanșat cearta mea cu Mick în 1985, devenită publică. Fiecare dintre noi îl învinuia pe celălalt. Nu mai puteam ieși din acest cerc vicios - trebuia ori să muncim în continuare ori să nu facem absolut nimic.

- **Situația pare să se fi**

schimbat între timp: înainte nici nu-ți puteai imagina să lucrezi fără Stones, acum se pare însă că activitatea solistică îți place mai mult decît îi place lui Mick.

- **Situația asta a durat destul. Mai demult consideram că un album solo mi-ar secătui energia necesară colaborării cu Stones. Și cînd lucrez o fac numai cu cîte o trupă. Este o adevărată minune să găsești un muzician cu care să-ți placă să lucrezi pe o perioadă mai lungă de timp. Să găsești cinci muzicieni potriviți - e la granița imposibilului. Dar eu pe Winos i-am găsit. Am devenit prieteni.**

- **Cum compun ei? Se întîlnesc la ora 10 în studio și încep să compună la comandă?**

- No way! Am putea să stăm așa, de la 9 pînă la 5 într-un birou. Mai degrabă ne petrecem nopțile în studio. Dacă îți spune cineva că poate compune la comandă, să știi că minte de stîngă. Piesele se cam compun singure, cel puțin așa vîd eu lucrurile: stai cu chitara în mînă, cînti, cînti și, dacă melodia "plutește" în aer, o vei simți. Știu că sună bizar, dar așa este. Învățătorul își găsește adeptii, cîntecul își găsește artistul (și drege vocea, de parcă ar urma să facă un anunț): "Ladies and gentlemen, este ora 9 dimineața, ora de compus..." Astea sînt prostii. Trebuie să cînti, să cînti, să cînti. Singurul lucru pe care-l mai poți face este să fii atent cînd auzi ceva interesant. E foarte simplu, e ca o naștere fără dureri. Abia apoi încep sîcîlilele, cu aranjamentele, cu producția.

- **Piesele de pe discul tău solo aduc mult a Rolling Stones.**

- **Și ce să fac? Altfel nu se poate.**

- **Ai probleme pe măsură ce îmbătrînești, devii inflexibil?**

- Nu, absolut deloc. Îmi dau seama că îmbătrînesc numai cînd vîd cîtă lume moare în jurul meu. Trebuie te uîți în carnetul cu adrese și vezi că trebuie să ștergi numele a jumătate dintre ei, care au murit, parcă te ia cu amețea. Cu toții ajungem oale și ulcele, nu?

- **Deci nu te schimbi cu vârsta?**

- Nu, deloc. Mi se pare captivant să îmbătrînesc. Să-ți vezi copiii crescînd... Am două fetițe.

- **... foarte frumoase...**

- **... foarte frumoase. Să sperăm că o să-i semene soției mele, nu mie. Cînd ies în oraș cu soția mea, arătăm întotdeauna ca "Beauty And The Beast".**

- **25 de ani pe post de "cadavru viu" nu sînt tot ce se poate spune despre tine, căci în bărbatul din tine trăiește încă puștiul care ai fost.**

- Din multe puncte de vedere sînt la fel de idealist ca înainte. Young at heart. Și cîtă vreme restul mai funcționează - pot continua tot ceea ce am început.

Traducere și adaptare după "Musik Express Sounds", Manuela Boata

TOPURI!

DE TOT FELUL

METAL STAR

(martie 1993)

Clasamentele anului 1992 (votul cititorilor)

Grupuri rock (germane). 1. Scorpions, 2. Running Wild, 3. Pink Cream 69, 4. Accept, 5. Die Toten Hosen, 6. Kreator, 7. Blind Guardian, 8. Helloween, 9. Doro, Sargent Fury, 10. Terry Hoax.

Grupuri rock (internationale). 1. Guns N' Roses, 2. Metallica, 3. Megadeth, 4. Queensrÿche, 5. Extreme, 6. Faith No More, 7. Scorpions, Pearl Jam, 8. Manowar, 9. Motörhead, 10. Mr. Big.

Soliști vocali. 1. Axl Rose, 2. James Hetfield, 3. Doro Pesch, 4. Eddie Vedder, 5. Lemmy.

Chitară solo. 1. Slash, 2. Kirk Hammett, 3. Nuno Bettencourt, 4. Joe Satriani, 5. Angus Young.

Newcomers. 1. Ugly Kid Joe, 2. Pearl Jam, 3. Nirvana, 4. Izzy Stradlin, 5. Alice In Chains.

METAL HAMMER

(Franța) - votul cititorilor

Grupul anului. 1. Metallica, 2.

HIT PARADE

Ediția nr. 52/5.03.1993

1. Ebenezer Goode - The Shamen 2. Mr. Loverman - Shabba Ranks 3. In Paradise - Laissez Faire 4. That's The Way We Like'em - TLC 5. Mr. Dabalina - Delta Funkée Homosapiens 6. I'm Not Dead - Turbo B 7. More And More - Cpt. Hollywood Project 8. To The Rock Groove - Karen Jones(new) 9. Prince Of Peace - Galliano 10. Funky, Funky People - Black Machine 11. You Gotta Believe - Marky Mark And The Funky Bunch 12. House Of Love - East 17 (new) 13. Bad Boys - Inner Circle 14. Ain't Gonna Hurt Nobody - Kid'N'Play 15. Where Eagle Fly - Lill & Sussie

Propuneri:

1. Die Da?! - Die Fantastische Vier 2. I'm Every Woman - Whitney Houston

Realizator: Iulian Senos

Iron Maiden, 3. AC/DC, 4. Megadeth, 5. Guns N' Roses, 6. Suicidal Tendencies, 7. Extreme, 8. Slayer, 9. Skid Row, 10. Faith No More.

Solistul anului. 1. James Hetfield, 2. Bruce Dickinson, 3. Sebastian Bach, 4. Mike Muir (Suicidal Tendencies), 5. Mike Patton (Faith No More).

Solista anului. 1. Lita Ford, 2. Joan Jett, 3. Donita (L7), 4. Doro 5. Sabina Claasen (Holy Moses).

Chitară solo. 1. Joe Satriani, 2. Kirk Hammett, 3. Slash, 4. Angus Young, 5. Marty Friedman (Megadeth) și Nuno Bettencourt (Extreme).

Chitară bass. 1. Steve Harris (Iron Maiden), 2. Jason Newsted, 3. Robert Trujillo (S.T.), 4. Duff McKagan (G.N.R.), 5. Joe DeMaio (Manowar).

Baterie. 1. Lars Ulrich, 2. Dave Lombardo (Slayer), 3. Nick Menza (Megadeth), 4. Nicko McBrain (Iron Maiden), 5. Rhino (Manowar) și Matt Sorum (G.N.R.).

Cel mai bun concert. 1. Metallica, 2. Iron Maiden, 3. Suicidal Tendencies.

Cel mai slab concert. 1. Guns N' Roses (63,5%), 2. Metallica (5%), 3. Iron Maiden.

Albumul anului. 1. Live - AC/DC, Countdown To Extinction - Megadeth, 3. Angel Dust - Faith No More.

Persoana cea mai dezagreabilă. 1. Axl Rose, 2. Kurt Cobain, 3. Glenn Benton (Deicide).

Speranțe. 1. Ugly Kid Joe, 2. Bad 4 Good, 3. Pantera, 4. Pearl

Jam, Dream Theater.

Cel mai bun grup francez. 1. Trust, 2. Loudblast, 3. Massacra, 4. Vulcain, 5. Noir Desir.

BRAVO

(până pe 10 martie)

Singles (vânzări): 1. I Will Always... - Whitney Houston, 2. All That She Wants - Ace Of Base, 3. Would I Lie To You - Charles & Eddie, 4. Exterminate! - Snap, 5. Open Sesame - Leila K., 6. Only With You - Cpt. Hollywood Project, 7. Hope Of Deliverance - Paul McCartney, 8. Sascha - Die Toten Hosen, 9. More And More - Cpt. Hollywood Project, 10. House Of Love - East 17.

Intrări în "Bravo Charts" (al cititorilor): 15. Bed Of Roses - Bon Jovi... 17. Exterminate! - Snap... 20. Fingertips '93 - Roxette... 23. One Love - Dr. Alban... 25. How Do You Do! - Roxette, 26. Slam Jam - WWF Superst... 28. Drive - R.E.M.

MULTITOP

(Franța, februarie)

Pop-Rock internațional. 1. Way We Walk Live (vol. 3) - Genesis, 2. Way We Walk Live - Genesis, 3. 1492 Conquest Of Paradise - Vangelis, 4. Greatest Hits 2 - Queen, 5. Greatest Hits - Polce. **Chansons Francaises** - L.P. 1. Sur scene - Fredericks, Goldman & Jones, 2. Casino Live 1992 - Jacques Dutronc, 3. Pochette surprise - Jordy, 4. Dance Remixes - Mylene Farmer, 5. Nouvel album - Michel Sardou.

PROPUNERI TOP 50 POP, ROCK & SHOW

Secția străină

POP: A Song Instead Of A Kiss - Alannah Myles, No Limit - 2 Unlimited, Phorever 7 People - The Shamen, I Feel You - Depeche Mode, Ordinary World - Duran Duran, If I Ever Loose My Faith In You - Sting, Little Bird - Annie Lennox, I'm Every Woman - Whitney Houston, We All Need Love - Double You, Free Your Mind - En Vogue, Angel - Jon Secada, 7 - Prince & The New Power Generation, Queen Of Rain - Roxette, When A Woman Doesn't Want You - Elton John, In The Still Of The Nite - Boyz II Men, More And More - Captain Hollywood Project, Oh Love - Lionel Richie, Ruby Tuesday - Rod Stewart, Would I Lie To You? - Charles & Eddie, Forever Blue - Vaya Con Dios, Comforter - Shal, A Whole New World -

Peabo Bryson & Regina Belle, Never, Say Never - Jennifer Rush, Who Needs Love (Like That) - Erasure, Miserere - Zucchero, Mr. Wendall - Arrested Development, Hip Hop Hooray - Naughty By Nature, Are You Gonna Go My Way - Lenny Kravitz
ROCK: Delivering The Gods - Rob Halford & Skid Row, Have You Ever Needed Someone So Bad - Def Leppard, Man On The Moon - R.E.M., Stand - Poison, Light - Journey, Walk - Pantera, New World Order - Ministry, In The Meantime - Helmet, Heart Of Chrome - Kiss, This Was My Life - Megadeth, 1 - Black Sabbath, Love Is Blindness - U2, Baby Don't Cry - I.N.X.S., Blood Sugar Sex Magic - Red Hot Chili Peppers, Easy - Faith No More, Tragic Comic - Extreme

Clasamentele s-au dus comentariile continuă

Mai întâi câteva corecturi vitale. La categoria "melodii rock" pe locul doi figurează Compact cu "Mă voi întoarce" și nu Iris. În TOP 50 de săptămîna trecută au "dispărut" locurile 9 de la "rock românesc" și de la "pop străin". Vor reveni data viitoare. Răspunderea primă o poartă titularul de rubrică.

Din clasamentele finale publicate au lipsit cele care aveau legătură cu revista sau oamenii ei. Le mulțumim celor care ne-au acordat credit, dar în ultima clipă am decis să rămînem modești. Dintre emisiunile radio de pe postul național au primit punctaj remarcabil: Pitti Show, Studio rock, Philo rock, Mai mult de 200 minute live, Săgar Top Rock '92, Radiodiscoteca pentru tineret, Matinal și Blue jeans.

La "publicații" problemele au apărut din cauza aritmiilor. Multe reviste apar haotic, fără dată exactă. S-au punctat: Rocker, Play-Back, Actualitatea muzicală, Melos. Dintre cele cu rubrici muzicale au obținut puncte serioase: Ecran Magazin, Salut!, Expres Magazin.

Publiciștii agreeți de cititori au fost Florin Silviu Ursulescu, Sorin Lupascu, Marcel Fluerau, Laurențiu Chiriac, Mihai Bogatu.

Pentru posturile de radio independente am primit puține voturi. Cele nominalizate au fost VoxT-Iași, Radio Cluj, Radio Constanța, Contact București.

Correspondenții cei mai serioși au fost: Cătălin Caba (Iași), Dan Pinte (Cluj-Napoca), Ocleriu Marius (Constanța). Mențiuni merită și Iulia Sandu (Hirsova), Alina Babonea (Tulcea), Laura Angelescu și Roxana Drăguș (Făgăraș), Larisa Enache (Craiova), Adrian Coșoreanu, Nicușor Bătarigă (Constanța), Adrian Barna (Timișoara), Mihai Moș (Oradea), Gheorghe Filip (Cisnădie), Sorin Dumitru, Cristian Timpuriu, Crina Ionescu, Cristian Savarin (București).

Constatări, din care avem de învățat pentru viitor.

1. Am primit scrisori la indigo! Culmea comodității.

2. Unii au conceput topurile în colectiv. Nu era nimic rău dacă ele nu semănau cu surorile gemene. Ne interesează opțiunea PERSONALĂ!

3. Fanii excesivi și-au trecut idoli și la alte categorii decât cele firești.

Cîteva Perle merită semnalate. Poate așa eliminăm concluziile în 1994. Dumitru Lupu a apărut la soliști rock, Ilie Micolov la "debut pop", "Azur" a figurat la L.P.-uri pop-rock, Sfinx care n-a cîntat deloc în țară apărea la trupe, Anihilator și Overkill, la "pop", Prince la soliști rock, Jennifer Batten la bas, Thompson Twins la "newcomers" ca și Asia.

Au mai fost și altele dar important este că majoritatea ați muncit efectiv iar sistemul trebuie simplificat la anul spre bucuria ambelor părți.

Privind clasamentele de sfîrșit de an ale altor reviste de profil v-ați dat, desigur seama că nu stăm chiar rău. Comentariile sînt necesare și le vom face împreună. Poate pasul următor va fi spre autentice TOPURI NAȚIONALE (unul bazat pe vânzări și altul pe gustul publicului).

Cătălin C.

TOPIȘORUL REGGAE

Ediția 39

1. All That She Wants - Ace Of Base 2. Sweat (A La La La Long) - Inner Circle 3. One Love - Bob Marley & The Wailers 4. Everything I Own - Boy George 5. Piece Of The Pie - Jimmy Cliff 6. Young Girl - Don Carlos 7. Big Up - Shaggy & Ravon 8. I Spy - General T.K. 9. Girl From Key Biscayne - Diego Mondena (new) 10. Where Are We Going - Phil Carmen

Propuneri:

1. Johnny B. Goode - Peter Tosh 2. Queen Of The Mountains - Burning Spear 3. Crazy List - Dennis Brown

TOPUL NAȚIONAL

Ediția 60, 09.03 1993

1. Străzi bînuite de noapte -

Survolaj. 2. Iarbă prin păr - Celelalte Cuvînte. 3. Nobody Ask Me - Semnal M 4. Călătorie spre vârful piramidei cunoașterii - Octave 5. Buletin de știri - Cargo. 6. Hai, spune - Laurențiu Cazan 7. Luca - Timpuri Nol 8. Și dacă... - Pro Musica. 9. Mi-am luat colac - Ioan Pascu 10. Mi și la și re și pa - Roata. 11. Mr. Bingo - Sin. 12. Spune pe bune - Holograf. 13. Escu - Vall Sterian și Compania de Sunet 14. Mugur de fluier - Phoenix 15. (new) Călătorul prin nouri - Sfinx.

Stă să între: Balada dromaderelor - Nicu Alifantis

Propuneri

De ce nu vii - Arca, Ioan Vodă Culplitul - Doru Stănculescu, Bestial - Secret

Topul se difuzează marți la 20, 15

Realizator - Kirk

1. MICHAEL BOLTON - Drift Away 2. BONO - (Can't Help) Falling In Love 3. WHITNEY HOUSTON - I Will Always Love You 4. GEF HARRISON - Give Me Hope 5. PETER GABRIEL & SINEAD O'CONNOR - Blood Of Eden 6. PAUL McCARTNEY - Big Boys Bickering 7. GLORIA ESTEFAN - I See Your Smile 8. DAVID HAWKS - The Most Beautiful Of Your Heart 9. ROXETTE - The Rain 10. TAKE THAT - A Million Love Songs 11. KENNY G & AARON NEVILLE - Even If My Heart Would Break 12. NICU ALIFANTIS - Balada chansonului vetust 13. BOYZ II MEN - In The Still Of The Nite 14.

DEPÊCHE MODE - I Feel For You 15. JON SECADA - Angel

Propuneri:

1. AL JARREAU - Heaven And Earth 2. DURAN DURAN - Ordinary World

TOP MATINAL - TOP 5

ediția 9

1. GENESIS - Jesus He Knows Me 2. FARFARELLO - Sea Of Emotions 3. BRUCE HORNSBY & THE RANGE - Look Out Any Window 4. NAZARETH - Tell Me That You Love Me 5. WET WET WET - Put The Light On

Propuneri

MARILLION - No One Can

TOP COCKTAIL

1. 2 UNLIMITED - "No Limit", 2. FAITH NO MORE - "I'm Easy", 3. WHITNEY HOUSTON - "I Will Always Love You", 4. ERIC CLAPTON - "Layla", 5. 38 SPECIAL - "Second Chance", 6. AC/DC - "The Jack", 7. CREEDENCE CLEARWATER REVIVAL - "Down On The Corner", 8. MADONNA - "Did You Do It", 9. SECRET - "Miserie", 10. DURAN DURAN - "Ordinary World"

Geo Alupoalei

POP & ROCK IN SHOW de noapte (VND)

A fost ediția a 6-a din acest an a echipei P.R.&S. O parte dintre dedicații ne-au fost oferite de colegii de la Radio Fun. Am primit sprijin muzical și de la Bogdan Strățulă (Media Pro FM) și Centrul Cultural American. Ne-a vizitat Darius Anastesescu aducând în chip de mărtisor o culegere de succese country. Le veți auzi pe 19 martie. David Pistrui ne-a lăsat material pentru câteva ediții, în avans. Continuă să se afle la Chicago, deși studenții îl așteaptă cu nerăbdare. Vox Maris (prin D.J. Ștefan) ne-a aprovizionat cu multe noutăți de dans, motiv pentru care vom avea 30 de minute cursive pentru cei care nu suportă dialogurile. Dintre cele aproape 200 de convorbiri telefonice au fost două cazuri de acest gen. Repet: acest show de noapte se vrea un talk-show legat de viața muzicală internă și externă. Și așa va rămîne! Cui nu-i place știe ce are de făcut... Ne-a vizitat, după o lungă absență, canadianul Dan V. Dumitriu. Ne-a spus multe lucruri interesante pe care le veți găsi (complete și adăugite) într-un interviu scris. Grupul Esperando și-a făcut debutul și la noi. O trupă despre care am scris și care promite. Am avut convorbiri "live" (telefonice) cu Gabriel Cotabiță, Nicu Alifantis și Mișu Cernea (Sfinx Experience). Opiniile despre "Sanremo '93" ar putea folosi celor care se ocupă de viitoarele manifestări de gen din țară. L-am așteptat pe directorul Artexim-ului, dar n-a venit. Tot din cauza vremii n-au ajuns nici "academicienii" de la

Dan V. Dumitriu și Ioana Zidaru vesel după miezul nopții

"Cașavencu". Vor veni când se face cald afară. Rimele nopții au fost de bun augur. Am înregistrat un record de participare (și de calitate). Ne-au ajutat cu maximă eficiență Ioana Zidaru și Marilena Dimitrieș la casetofoane, magnetofoane, mixaje. Au răspuns la telefoane Anca Lupeș (până a răpus-o oboseala), Orlanda Deladi, Corina Vladu, Silviu Șotea și Cătălin Calcea. Au fost selecțiuni de pe albumele semnate de Leonard Cohen, Keith Richards și Billy Ocean. Grupul timișorean Area ne-a oferit prime audiții, iar Scorpiaonă din Botoșani a transmis amănunte despre festivalul din orașul ei. S-a dovedit o oră bună, cea dintre 1,00 și 2,00, pentru dedicațiile de pe listă. De acum încolo, în prima parte a emisiunii vom rezerva un spațiu pentru anunțurile fancluburilor de orice gen. Și oricare localitate. Utl ar fi să le primim la redacție pînă pe 18 martie.

RICHARDS

INTERNATIONAL
POP FESTIVAL

\$

'93

23-25 APRILIE

8 martie, ziua Seducției

8 martie - Ziua internațională a femeii. Formația Direcția 5 a pregătit cite un frumos cadou tuturor femeilor: un disc produs de Firma Castel, înregistrat în studiourile Migas Real Compact, presat la Casa de discuri Eurostar. De promoția discului se ocupă firma Dakino Advertising. Lansarea L.P.-ului "Seducție" a avut loc la magazinul Muzica. Deși zăpadă, prea multă zăpadă pentru această perioadă, ziaristii au ajuns în număr mare la eveniment. Mai puțini fani și artiști (decît în alte dăți). Înainte de a începe conferința, a fost prezentat un clip realizat de Anghel Mora la piesa care dă și titlul albumului. Condițiile de vizionare n-au fost dintre cele mai bune. Unii își căutau încă un loc, alții erau preocupați de ceea ce se servea la protocol, iar alții pur și simplu nu păreau interesați. Atmosfera de haos s-a păstrat, de altfel, pe tot parcursul discuțiilor. Astfel, întrebările le-au auzit doar membrii formației și... răspunsurile cam tot ei. Cel care a ținut "piept" întrebărilor ziaristilor a fost Marian Ionescu, foarte emoționat la începutul conferinței. Pe parcurs și-a revenit, așa că am avut parte și de răspunsuri pline de umor. L.P.-ul se numește "Seducție". Cum am ajuns la acest titlu? Întimplător! Căutam ceva în dicționar. Am dat peste explicația verbului a seduce - a încanta, a captiva, a subjugă, a corupe, a abuza de buna-credință a unei femei, ademenind-o cu promisiuni înșelătoare. Mi-a plăcut această explicație și ne-am gândit să compunem un cîntec. Muzica noastră nu se adresează cuiva anume, doar unui anumit public, ci vine în întâmpinarea ascultătorilor, în general. Este un disc de concepție și e unitar. Dacă între Iris, Compact și Direcția 5 există vreo competiție? Faptul că ne situăm în același plan cu Iris și Compact, pentru noi e o onoare, deși eu nu cred că sintem în același plan. După mine, există formații și soliști regionali, naționali și internaționali. Noi sintem, deocamdată o formație regională.

Apoi, nu cred că poate fi vorba de o competiție directă. Fiecare își face treaba lui. Nu știu în ce gen să spun că ne încadrăm. Am citit că sintem o trupă de rock alternativ. Deci: rock alternativ. Față de discul precedent, veți constata acum o anumită labilitate artistică. Am încercat să fim mai moderni. "Seducție" nu reprezintă decît un popas în drumul nostru spre cel de-al trei-lea disc, care ne va reprezenta în totalitate.

Un set de corzi, dintre cele mai ieftine, sînt 15.000 lei. Și la radio noi auzim Sandra. Există și o Fundație pentru Tineret, dar nu dă nici măcar o magazie pentru repetiții. Există un Minister al Culturii, nici el nu face nimic în acest domeniu.

Au fost adresate întrebări și firmei Dakino, respectiv domnului Dan Chișu, în legătură cu distribuția discului în țară și promoția lui în străinătate. Am aflat că Dakino are o

4 din Direcția 5

Fața A este deja gata, iar L.P.-ul se va numi "Pantof de lac". Sperăm ca la anul, tot în luna martie să-l lansăm. Vor urma cîteva concerte. Primul va fi la sala Teatrului "Ion Creangă", apoi un turneu cu Rota și formația Fou din Elveția. Vom apărea și alături de Compact în turneul lor aniversar. Acesta se va desfășura în două părți. Prima etapă va cuprinde 15 orașe, iar a doua 23. Noi vom cînta la Iași și Brașov. Muzica românească nu este susținută de către posturile de radio. Constat cu durere că în spatele nostru nu vine nici o formație. Nu există posibilități. Azi, un turneu de 20 de zile, cu camionul costă 22 de milioane lei.

rețea de difuzare în toată țara. În condițiile în care nu avem o tipografie în stare să realizeze o copertă competitivă, nu se poate face promoție în străinătate. Să apelezi la o firmă străină ar face ca prețul de realizare a coperti să fie mult mai mare decît discul în sine.

Anghel Mora, optimist ca întotdeauna, este sigur că peste trei ani conferința de presă a formației Direcția 5 se va face la Casa Poporului "Spun asta în sensul cel mai bun și frumos. Ziaristii vor solicita și vor primi sau nu acreditări".

Orlanda Deladi

de toate

★ Anthrax sînt urmăriți de neșansă. Acum doi ani studioul lor din New York a luat foc. Acum ploile torențiale au distrus acoperișul și circuitele electrice ale studioulor El Dorado unde tocmai lucrau pentru "Sound Of White Noise". Discul iese totuși la momentul programat. Merită să-i amintim pe cei care au fost invitați la diverse înregistrări: Gene Simmons și Paul Stanley (Kiss). Hank Schocklee (producătorul celor de la Public Enemy), Al Jourgensen și Paul Barker (Ministry). ★ John Corabi (fost la The Scream) este definitiv înlocuitorul lui Vince Neil la Mötley Crüe. Și asta după 8 luni de chinuri și tracăsări juridice. La începutul verii va fi lansat albumul "Till Death Do Us Apart". Oricum Nikki Sixx a subliniat că nu se grăbește și ține să fie un album perfect. ★ Vince are contract cu Warner Bros și lucrează cu producătorul Ron Nevison (Damn Yankees). La compoziție l-au ajutat Tommy Shaw și Jack Blades (Damn Yankees). La mixaje îl secondează Steve Stevens (omul lui Billy Idol). ★ Al patrulea album Kingdom Come se materializează la Hamburg unde a revenit Lenny Wolf, după ce a părăsit casa Polydor din New York. Muzica va fi mai puțin heavy și cu mai multe pasaje orchestrale. Dintre vechii colegi a rămas alături de Lenny doar bateristul Steve Burke.

teji Toji music production, advertising, concert & tour audio & video cassette duplication

TOJI PRODUCTIONS

9, Romania Square, C/40, 70 167 Bucharest 1, ROMANIA
phone: 401-659 31 32, 401-615 97 90
fax: 401-312 96 96

Livrează en-gros (minimum 250 exemplare)
în țară și în străinătate

1. Casete audio DIVERTIS - Așa ceva nu există
2. Caseta audio CELELAJTE CUVINTE - Se lasă rău
3. Disc LP CELELALTE CUVINTE - Se lasă rău
4. Disc LP NICU ALIFANTIS - Ia toji baladist
5. Disc dublu LP ALEXANDRU ANDRIEȘ - Vecinele mele 1, 2, 3
6. Disc LP ROATA
7. Disc single Holograf
8. Disc single NICU ALIFANTIS - Decembrie

★ Fernando Garcia și-a găsit un chitarist grec, Stavros. Caută basist și toboșar, care să fie tineri și frumoși. Fostul grup Victory își încetează astfel activitatea. ★ Jennifer Batten va avea un E.P. de heavy-blues pe care apar patru melodii cîntate de solista Kali precum și o piesă instrumentală. Profesoara de chitară, pe care ați văzut-o alături de Michael Jackson, are o cotă în creștere la bursa valorilor rock. ★ Jack E. Lee l-a ratat și pe ultimul vocalist pe care-l agățase pentru Badlands. Astfel că a decis să renunțe total la ideea acestei trupe. Zvonurile susțin că s-a dus să cînte la chitară în Father Panic, grup fondat de David Reece (fost solist la Accept și Bangalore Choir). ★ Cei

doi KLF, Bill Drummond și Jim Cauty se pare că lucrează împreună la un single care va apărea sub un alt nume. Ei au rămas în bune relații deși Jim se apleacă mai mult asupra desenului și picturii iar Bill scrie o carte. Un purtător de cuvînt a asigurat presa că nu există animozități între ei. ★ "Neil Young-The Lost Tapes", este o culegere cu 17 titluri pe care niște întreprinzători au scos-o în Olanda adăugînd că ar fi vorba despre melodii absolut necunoscute de prin 1967-68. Neil Young a declarat ferm că nu are benzi "uitate" prin Nashville, iar materialul nu-i aparține. Poate fi vorba, însă, de piese Crosby, Stills, Nash & Young care n-au intrat niciodată pe discuri. Pirații continuă să aibă idei.

POP ROCK & SHOW

Editor: CURIERUL NAȚIONAL S.A.
Adresa redacției: Strada Ministerului 2-4, sector 1, București, tel: 6150200/886; difuzare: 6153229/ fax: 3121300
Nr. 422 în catalogul publicațiilor interne

Andrei Partoș - redactor șef
Orlanda Deladi - redactor
Victor Ciobanu - grafică
Marian Turtă - secretar de redacție
Echipa de servicii: Corina Vladu, Cain Daniel
Tehnoredactare computerizată: Gabriel Murgășanu

Tiparul executat la
PROGRESUL ROMĂNESC S.A.
Calea Plevnei 114 București
Cititorii din străinătate se pot abona prin RODIPET S.A. - PO-BOX3337; Telex: 11995 sau 11034; Telefax: 90185673
București, Piața Presei Libere nr. 1